

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 853

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 18 decembrie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 864 din 18 octombrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2012 privind unele măsuri de reorganizare și pentru modificarea Legii nr. 202/1998 privind organizarea Monitorului Oficial al României	2-4
Decizia nr. 866 din 18 octombrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 alin. (3 ¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	4-5
Decizia nr. 882 din 25 octombrie 2012 asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 168 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	5-6
Decizia nr. 884 din 25 octombrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice	7-9
Decizia nr. 901 din 25 octombrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, precum și a legii în ansamblul său	9-10
Decizia nr. 967 din 20 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 pct. 1 ¹ și art. 299 alin. 1 ¹ din Codul de procedură civilă.....	11-13
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII	
987. — Decizie privind regimul de autorizare generală pentru furnizarea rețelelor și a serviciilor de comunicații electronice	14-32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 864**

din 18 octombrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2012 privind unele măsuri de reorganizare și pentru modificarea Legii nr. 202/1998 privind organizarea Monitorului Oficial al României

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2012 privind unele măsuri de reorganizare și pentru modificarea Legii nr. 202/1998 privind organizarea Monitorului Oficial al României, excepție ridicată direct de Avocatul Poporului și care formează obiectul Dosarului nr. 1.176D/2012 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa autorului excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta arată că, față de actul normativ examinat, Avocatul Poporului a formulat critici de neconstituționalitate extrinsecă, prin raportare la prevederile art. 115 alin. (4) din Constituție, care prevăd condițiile în care Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență, și anume numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora. Invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 109 din 9 februarie 2010, reprezentantul Ministerului Public apreciază că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2012 nu îndeplinește exigența urgenței, impusă de textul fundamental menționat, astfel că, pentru acest motiv, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Adresa nr. 7.192 din 2 iulie 2012, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 4.492 din 3 iulie 2012, în temeiul art. 146 lit. d) teza a doua din Constituție și al art. 32 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, **Avocatul Poporului a sesizat direct Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2012 privind unele măsuri de reorganizare și pentru modificarea Legii nr. 202/1998 privind organizarea Monitorului Oficial al României.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate Avocatul Poporului susține că actul normativ criticat contravine prevederilor art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție. Din Nota de fundamentare a Guvernului rezultă că adoptarea ordonanței de urgență este necesară pentru organizarea și funcționarea Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, prin trecerea acesteia în subordinea Secretariatului General al Guvernului, astfel că neadoptarea măsurilor de rigoare poate conduce la disfuncționalități majore în activitatea de editare, cu consecințe deosebit de negative asupra întregii societăți. În opinia autorului excepției, „niciunul dintre argumentele invocate nu reprezintă situații extraordinare și ca urmare nu se poate astfel deoala vreo urgență în adoptarea ordonanței de urgență criticate. Toate aceste măsuri puteau fi adoptate în mod democratic pe baza procedurii obișnuite legislative care se desfășoară în cadrul Parlamentului României”.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) și ale art. 33 din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președintele Senatului a transmis punctul său de vedere prin care susține că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2012 fiind constituțională. Se arată, în acest sens, că acest act normativ îndeplinește condițiile impuse de art. 115 alin. (4) din Constituție, astfel cum acestea au fost dezvoltate în jurisprudența în materie a Curții Constituționale (a se vedea deciziile nr. 253 din 17 iunie 1997, nr. 114 din 20 iulie 1999, nr. 255 din 11 mai 2005, nr. 421 din 9 mai 2007, nr. 1.008 din 7 iulie 2009, nr. 188 din 2 martie 2010 și nr. 919 din 6 iulie 2011). Scopul reglementării criticate este cel al punerii de acord a activității desfășurate de Regia Autonomă „Monitorul Oficial” cu rolul constituțional al executivului și, în mod special, al Guvernului. Sunt avute în vedere dispozițiile art. 74 din Constituție, potrivit cărora Guvernul are drept de inițiativă legislativă, ale art. 115, care permit Guvernului să emită ordonanțe în baza unei legi de abilitare, precum și ordonanțe de urgență, respectiv ale art. 116, care configurează structura administrației publice centrale de specialitate și potrivit cărora ministerele și, după caz, alte organe de specialitate ale administrației publice centrale se organizează în subordinea Guvernului. Toate aceste prevederi constituționale pun în evidență amploarea deosebită a activității de legiferare, *lato sensu*, realizată de structurile puterii executive din România.

Astfel cum rezultă și din Nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2012, exista o situație extraordinară, cu vădit caracter anormal și excesiv, constând în aceea că Monitorul Oficial al României era organizat și funcționa numai în subordinea Camerei Deputaților — și nu sub

autoritatea Parlamentului — ipoteză legislativă care nu este impusă de nicio dispoziție constituțională. Urgența reglementării rezidă în necesitatea punerii de acord a realității cu o situație obiectivă, anume aceea că Guvernul emite cel mai mare număr de acte cu caracter normativ, ceea ce a impus și trecerea Regiei Autonome „Monitorul Oficial” sub autoritatea acestuia. Totodată, se poate observa că modificările și completările aduse Legii nr. 202/1998 prin ordonanța de urgență criticată au fost generate de necesitatea racordării de urgență a legislației la realitate — aspect care s-a constituit într-o situație extraordinară — a cărei reglementare nu mai putea fi ignorată de Guvern și nici amânată până la adoptarea unei legi pe calea unei proceduri obișnuite. Constituindu-se în existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința actualului Guvern, aceste disfuncționalități nu mai puteau fi perpetuate, motiv pentru care s-a impus adoptarea unei soluții legislative imediate, de natură să evite grave atingeri aduse interesului public.

Președintele Camerei Deputaților, potrivit punctului său de vedere transmis la dosarul cauzei, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2012 a fost adoptată în temeiul delegării legislative constituționale, respectiv art. 115 alin. (4), scopul reglementării fiind cuprins atât în preambulul ordonanței, cât și în expunerea de motive ce însoțește proiectul de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2012. Motivele ce definesc situația extraordinară și urgența ce au impus adoptarea acesteia vizează interesul public și determină, prin urmare, adoptarea de soluții imediate în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public.

Guvernul, prin punctul său de vedere, susține următoarele: Cât privește criticile de neconstituționalitate extrinsecă, relevate de autorul sesizării prin raportare la art. 115 alin. (4) din Constituție, apreciază că sunt neîntemeiate, deoarece preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2012 cuprinde elemente de text și argumente care sunt de natură să susțină fiecare dintre caracteristicile „situației extraordinare”, drept criteriu de constituționalitate extrinsecă prevăzut expres de norma fundamentală invocată, astfel cum au fost conturate în jurisprudența constantă a Curții Constituționale (deciziile nr. 255 din 11 mai 2005, nr. 1.008 din 7 iulie 2009, nr. 109 din 9 februarie 2010 și nr. 430 din 3 mai 2012). Cu toate acestea, aprecierea de la caz la caz a întrunirii elementelor caracteristice ale situației extraordinare în cadrul preambulului unei ordonanțe de urgență revine Curții Constituționale.

Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 115 alin. (6) din Constituție, care vizează aspecte de neconstituționalitate intrinsecă, invocate de autorul excepției, însă fără a se motiva în ce mod operează încălcarea, Guvernul apreciază că, în această privință, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, prin raportare la art. 10 din Legea nr. 47/1992, care impune condiția esențială ca orice excepție de neconstituționalitate să fie motivată.

În final, se subliniază faptul că în niciun stat membru al Uniunii Europene Parlamentul nu are atribuțiile unui minister de resort, adică nu are în subordine regii autonome sau societăți comerciale.

CURTEA,

examinând excepția de neconstituționalitate formulată direct de Avocatul Poporului, punctele de vedere ale președintelui Senatului, președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului,

dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) teza a doua din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 32 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2012 privind unele măsuri de reorganizare și pentru modificarea Legii nr. 202/1998 privind organizarea Monitorului Oficial al României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 436 din 30 iunie 2012.

Normele constituționale invocate în motivarea excepției sunt cele ale art. 115 alin. (4), potrivit cărora: „*Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate și criticile de neconstituționalitate formulate, Curtea Constituțională constată că aceasta urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, pentru următoarele considerente:

Autorul excepției — în speță, Avocatul Poporului — invocă, în susținerea neconstituționalității Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2012, dispozițiile art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, fără a formula însă și argumente în favoarea acestei teze, care să releve raportul de contrarietate dintre actul normativ atacat și textul fundamental indicat. Susținerile prezentate se reduc, în realitate, la reluarea dispozițiilor cuprinse în art. 115 alin. (4) din Constituție, la redarea, în esență, a motivelor prezentate de Guvern în cuprinsul Notei de fundamentare ce însoțește ordonanța de urgență supusă controlului, urmată, apoi, de afirmația potrivit căreia argumentele invocate nu prezintă situații extraordinare, care să impună reglementarea de urgență, fiind sugerată posibilitatea legiferării în procedura obișnuită care se desfășoară în cadrul Parlamentului.

Curtea mai observă și că în cuprinsul sesizării nu se regăsesc argumente care să susțină încălcarea alin. (6) al art. 115 din Legea fundamentală, invocate în partea introductivă a sesizării; de altfel, în finalul acesteia, autorul sesizării solicită constatarea neconstituționalității Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2012 numai în raport cu alin. (4) al art. 115 din Constituție, creându-se astfel aparența că fie renunță la al doilea temei invocat, fie a omis, din varii motive, să-l menționeze și pe acesta.

În consecință, Curtea constată că sesizarea formulată, astfel cum a fost redactată, nu cuprinde o motivare minimă, ceea ce înseamnă că acesteia îi lipsește un element determinant pentru a fi calificată ca fiind o veritabilă excepție de neconstituționalitate; această constatare are caracter dirimant, astfel încât Curtea Constituțională nu poate exercita controlul de constituționalitate asupra actului normativ criticat. Pe de altă parte, Curtea Constituțională nu se poate substitui autorului sesizării în demersul acestuia de a prezenta o argumentație pertinentă, necesară pentru reflectarea pretinsei stări de neconstituționalitate a actului normativ examinat, susceptibilă a susține și a conduce la pronunțarea soluției solicitate, respectiv constatarea neconstituționalității aceluia act normativ.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) teza a doua și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d), ale art. 29 și art. 32 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2012 privind unele măsuri de reorganizare și pentru modificarea Legii nr. 202/1998 privind organizarea Monitorului Oficial al României, excepție ridicată direct de Avocatul Poporului.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 866

din 18 octombrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Daniel-Liviu Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Constanța Mateianu în Dosarul nr. 6.291/303/2011 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.221D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca devenită inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, arătând că, prin Decizia nr. 500 din 15 mai 2012, Curtea Constituțională a declarat neconstituționale prevederile art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:
Prin Decizia civilă nr. 1.604 din 24 mai 2012, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 118 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**, excepție ridicată de Constanța Mateianu, într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții la regimul circulației pe drumurile publice.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că textele criticate încalcă liberul acces la justiție și dreptul

la un proces echitabil, hotărârile pronunțate în primă instanță, în soluționarea plângerilor contravenționale, nefiind supuse niciunei căi de atac, ca urmare a introducerii, prin art. X din Legea nr. 202/2001 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, în cuprinsul art. 118 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, a prevederilor alin. (3¹). Se arată, totodată, că textele criticate instituie o discriminare nejustificată între persoanele aflate în situația prevăzută la art. 118 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 și cele sancționate contravențional în temeiul altor acte normative ce prevăd sancțiuni pentru fapte contravenționale. Sunt invocate, în acest sens, deciziile Curții Constituționale nr. 74 din 27 ianuarie 2011, nr. 197 din 13 mai 2003 și nr. 1.322 din 11 octombrie 2011.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal opinează că prevederile art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 sunt neconstituționale în măsura în care nu asigură respectarea în toate fazele procesuale a dispozițiilor constituționale referitoare la egalitatea în drepturi și la accesul liber la justiție.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatului Poporului arată că, prin Decizia nr. 500 din 15 mai 2012, Curtea Constituțională, ulterior ridicării excepției de neconstituționalitate, a declarat neconstituțional textul criticat de autorul excepției, motiv pentru care aceasta a devenit inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit actului de sesizare, dispozițiile art. 118 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002. Din analiza excepției de neconstituționalitate, Curtea deduce că, în realitate, autorul excepției critice prevederile art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, care aveau, la momentul sesizării Curții Constituționale, următorul cuprins:

— Art. 118 alin. (3¹): „(3¹) *Hotărârea judecătorească prin care judecătoria soluționează plângerea este definitivă și irevocabilă.*”

Se susține, în esență, că textele criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 referitor la accesul liber la justiție și ale art. 129 cu privire la folosirea căilor de atac, precum și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 10 din Declarația universală a drepturilor omului și ale art. 14 pct. 1 din Pactul

internațional cu privire la drepturile civile și politice, referitoare la accesul liber la justiție și la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 500 din 15 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 18 iulie 2012, a declarat neconstituționale prevederile art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002. De asemenea, Curtea reține că publicarea deciziei menționate s-a realizat ulterior sesizării sale.

Având în vedere cele de mai sus, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, conform căroră „*nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”, Curtea constată că prezenta excepție de neconstituționalitate a devenit inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 118 alin. (3¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Constanța Mateianu în Dosarul nr. 6.291/303/2011 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 882

din 25 octombrie 2012

asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 168 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Augustin Zegrean	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 168 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Piatra Craiului” — S.R.L. din Câmpulung în Dosarul nr. 1.370/109/2011 al Tribunalului Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 646D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 februarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 1.370/109/2011, **Tribunalul Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 168 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de pârâta Societatea Comercială „Piatra Craiului” — S.R.L. din Câmpulung într-o cauză având ca obiect solicitare drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și art. 24 privind dreptul la apărare.

În acest sens arată că, potrivit dispozițiilor de lege criticate, plata salariatului „se dovedește numai prin semnarea statelor de plată și prin alte documente justificative care demonstrează efectuarea plății având natura și regimul actelor contabile”. Arată că a solicitat administrarea și a altor probe pentru a dovedi plata salariatului, respectiv proba testimonială, probe din care rezultă recunoașterea de către salariat a primirii drepturilor salariale, însă, față de formularea art. 168 din Codul muncii, nu sunt

admise alte probe în afara statelor de plată semnate de salariat sau a altor documente justificative care urmează regimul actelor contabile arhivate de unitate.

Or, prin modul restrictiv în care este formulat textul art. 168 din Codul muncii, care nu permite administrarea și a celorlalte mijloace de probă, acesta încalcă dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare.

Tribunalul Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale consideră, în esență, că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată, deoarece textul de lege criticat nu creează o situație discriminatorie sau favorizantă vreuneia dintre părțile contractului de muncă, ci pune doar în aplicare principiul general de drept comun prevăzut și de art. 1191 din Codul civil, potrivit căruia actele juridice se dovedesc prin înscrisuri, fiind exclusă proba cu martori. Această cerință nu vine decât să contribuie la protejerea siguranței raporturilor juridice dintre salariați și angajatori. De asemenea, nu este împiedicată nici exercitarea dreptului la apărare al angajatorului, întrucât acesta este cel care deține documentele justificative prevăzute de textul de lege criticat, fiind necesară și firească obligația acestuia de a prezenta aceste probe.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens arată că textul de lege criticat reglementează modalitățile în care se poate face proba plății salariilor, și anume prin semnarea statelor de plată, precum și prin orice alte documente justificative care demonstrează efectuarea plății către salariatul îndreptățit, iar, pe de altă parte, stabilește condițiile și termenele de păstrare și arhivare ale acestor documente. Apreciază că aceste dispoziții nu încalcă exercitarea dreptului la apărare al angajatorului, întrucât acesta este cel care deține documentele justificative prevăzute de lege, fiind necesară și firească obligația acestuia de a prezenta aceste probe. Totodată, dispozițiile de lege criticate nu înlătură posibilitatea persoanelor interesate de a se adresa justiției și de a se prevala, neîngrădit, de toate garanțiile pe care le presupune un proces echitabil, inclusiv dreptul de a beneficia de asistența unui avocat în tot cursul procesului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 168 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Piatra Craiului” — S.R.L. din Câmpulung în Dosarul nr. 1.370/109/2011 al Tribunalului Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 octombrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 168 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, dispoziții care au următorul conținut:

„(1) Plata salariului se dovedește prin semnarea statelor de plată, precum și prin orice alte documente justificative care demonstrează efectuarea plății către salariatul îndreptățit.

(2) Statele de plată, precum și celelalte documente justificative se păstrează și se arhivează de către angajator în aceleași condiții și termene ca în cazul actelor contabile, conform legii.”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că aceste prevederi de lege contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 24 privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Cu privire la dispozițiile de lege criticate, dar în numerotarea existentă înainte de republicarea din anul 2011 a Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 1.010 din 8 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 12 august 2010, respingând excepția de neconstituționalitate.

Textul de lege criticat reglementează modalitatea prin care poate fi probată plata salariilor, stabilind că aceasta se va face prin înscrisurile prevăzute de lege doveditoare ale efectuării plății. Autorul excepției, în calitate de angajator, este nemulțumit că nu poate folosi în sprijinul apărării sale proba cu martori, considerându-se discriminat în raport cu salariatul și îngrădit în exercitarea dreptului la apărare.

Față de acestea, Curtea a reținut că textul de lege nu creează o situație discriminatorie sau favorizantă vreuneia dintre părțile contractului de muncă. Această cerință prevăzută de textul criticat nu vine decât să contribuie la protejerea siguranței raporturilor juridice dintre salariați și angajatori.

De asemenea, nu este împiedicată nici exercitarea dreptului la apărare al angajatorului, întrucât acesta este cel care deține documentele justificative prevăzute de textul de lege criticat, fiind necesară și firească obligația acestuia de a prezenta aceste probe.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 884

din 25 octombrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice

Augustin Zegrean	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Andreea Nicolescu în Dosarul nr. 5.591/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 675D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 688D/2012 și nr. 994D/2012, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Roxana-Florentina Derihaci și de Gabriela Vasilescu în dosarele nr. 5.590/2/2011 și nr. 5.862/2/2011 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării cauzelor.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportat la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea dosarelor nr. 688D/2012 și nr. 994D/2012 la Dosarul nr. 675D/2012, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 februarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 5.591/2/2011, și prin sentințele civile nr. 556 din 27 ianuarie 2012 și nr. 1.006 din 14 februarie 2012, pronunțate în dosarele nr. 5.590/2/2011 și nr. 5.862/2/2011, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.** Excepția a fost ridicată de reclamanta Andreea Nicolescu, de reclamanta Roxana-Florentina Derihaci și de reclamanta Gabriela Vasilescu în contradictoriu cu Ministerul Justiției, în cadrul unor litigii administrative având ca obiect obligarea acestuia de a emite acte administrative.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile de lege criticate contravin principiului constituțional al egalității în drepturi prevăzut la art. 16 din Legea fundamentală, prevederilor constituționale ale art. 4 și, totodată, încalcă dreptul la muncă și protecție socială statuat la art. 41 din Constituție.

În acest sens arată că, în măsura în care calculul indemnizației de încadrare conform dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 285/2010 duce la un quantum al acestei indemnizații mai mic față de cel calculat potrivit prevederilor Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, în condiții identice de vechime în muncă și vechime în funcție, textele criticate creează discriminare între persoanele care au trecut la o tranșă superioară de vechime în cursul anului 2011 și cele care au trecut la o astfel de tranșă anterior intrării în vigoare a Legii nr. 285/2010. Se susține, în concluzie, că, în prezent, pentru aceeași categorie de salariați, aflați în condiții identice de vechime în muncă și în funcție, sunt aplicate două sisteme de salarizare paralele, ceea ce este neconstituțional.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal opinează că aplicarea textelor de lege criticate poate produce rezultate inuste pentru personalul care trece într-o altă tranșă de vechime în muncă sau în funcție sub imperiul Legii nr. 285/2010, dar acestea nu îmbracă forma unor situații de discriminare, având în vedere legea aplicabilă raportului juridic.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul, în punctul de vedere exprimat în Dosarul nr. 994D/2012, apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. În acest sens arată că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale (Decizia nr. 20/2002) și a Curții Europene a Drepturilor Omului, principiul egalității nu înseamnă uniformitate, iar instituirea unor regimuri juridice diferite în situații care impun rezolvări diferite nu poate fi considerată o încălcare a acestui principiu. În cazul de față, tratamentul diferențiat aplicat rezultă din faptul că drepturile salariale ale persoanelor supuse comparației s-au născut sub imperiul unor reglementări legale diferite, astfel încât nu se poate susține că acestea au fost supuse unei discriminări.

În ceea ce privește susținerea referitoare la încălcarea art. 41 din Constituție, apreciază că aceasta nu poate fi primită, deoarece excepția de neconstituționalitate este nemotivată sub acest aspect. Or, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, Curtea nu se poate substitui autorului sesizării în ceea ce privește motivarea unui aspect de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, invocând în acest sens Decizia nr. 1.655/2010.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, care au următorul cuprins:

„(1) În anul 2011, avansarea personalului încadrat pe funcții de execuție în gradația corespunzătoare tranșei de vechime în muncă se face prin încadrarea în clasele de salarizare corespunzătoare vechimii în muncă dobândite, prevăzute la art. 11 alin. (3) din legea-cadru, personalul beneficiind de o majorare a salariului de bază avut, corespunzător numărului de clase de salarizare succesive suplimentare multiplicat cu procentul stabilit la art. 10 alin. (5) din legea-cadru, fără acordarea salariului corespunzător coeficientului de ierarhizare aferent noii clase de salarizare.

(2) În anul 2011, pentru personalul de conducere se aplică în mod corespunzător prevederile alin. (1).

(3) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și la trecerea într-o altă tranșă de vechime în funcție pentru personalul care ocupă funcții din cadrul familiei ocupaționale «Justiție», respectiv vechime în învățământ pentru personalul didactic de predare universitar și preuniversitar.

(4) Personalul care, în cursul anului 2011, desfășoară activități noi care presupun, potrivit legii-cadru, acordarea unor clase de salarizare succesive celei deținute pentru funcția respectivă beneficiază de o majorare a salariului de bază, respectiv a soldei/salariului de funcție, corespunzător numărului de clase de salarizare suplimentare multiplicat cu procentul stabilit la art. 10 alin. (5) din legea-cadru.”

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 4 privind unitatea poporului și egalitatea între cetățeni, ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și ale art. 41 privind munca și protecția socială a muncii.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate, Curtea respingând excepția de neconstituționalitate ridicată.

Astfel, prin Decizia nr. 669 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 8 august 2012, Curtea a reținut că Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009, a fost abrogată prin dispozițiile art. 39 lit. w) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010. Această intervenție legislativă a avut ca scop evitarea posibilelor dezechilibre financiare pe care aplicarea Legii-cadru nr. 330/2009 le-ar fi putut provoca.

Curtea a reținut, de asemenea, că avansarea personalului încadrat pe funcții de execuție în gradația corespunzătoare tranșei de vechime în muncă și calculul indemnizațiilor potrivit acestor gradații se fac potrivit normelor juridice în vigoare la data unei astfel de avansări, cuantumurile ce ar fi putut fi calculate potrivit legislației aplicabile anterior acestei date neavând regimul juridic al unor drepturi câștigate. De altfel, Curtea a

subliniat faptul că legiuitorul poate interveni oricând, din rațiuni ce țin de politica economico-financiară a statului, cu reglementarea unor criterii de avansare și a unor metodologii de calcul al indemnizațiilor obținute în urma avansării, ce devin aplicabile de la data intrării lor în vigoare, înlocuind vechile norme având același obiect, pe care le abrogă.

Prin Decizia nr. 20 din 2 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 18 februarie 2000, Curtea a reținut că pensia de serviciu pentru magistrați, introdusă în anul 1997 prin efectul modificării și completării Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, la fel ca și pensia de serviciu pentru militari, prevăzută de Decretul nr. 214/1977 privind pensiile militare de stat, cu modificările ulterioare, au fost instituite în vederea stimulării stabilității în serviciu și a formării unei cariere în magistratură sau, după caz, în rândul cadrelor militare permanente. Conform reglementărilor menționate, pensia de serviciu se acordă la împlinirea vârstei de pensionare numai magistraților, respectiv militarilor care, în privința totalului vechimii lor în muncă, îndeplinesc condiția de a fi lucrat un anumit număr de ani numai în magistratură sau, după caz, ca militar. Caracterul stimulativ al pensiei de serviciu constă, atât în cazul magistraților, cât și în cel al militarilor, în modul de determinare a cuantumului pensiei în raport cu salariul, respectiv cu solda avută la data ieșirii la pensie. Constatând că aceste elemente care diferențiază regimul de pensionare al militarilor și al magistraților de regimul general al pensiilor asigură un tratament juridic specific celor două categorii de asigurați, Curtea Constituțională a reținut că instituirea pensiei de serviciu pentru cadrele militare și pentru magistrați nu reprezintă un privilegiu, ci este justificată în mod obiectiv, ea constituind o compensație parțială a inconvenientelor ce rezultă din rigoarea statutelor speciale cărora trebuie să li se supună militarii și magistrații.

Având în vedere argumentele mai sus referite, *mutatis mutandis*, Curtea a constatat că este neîntemeiată critica autorului excepției, potrivit căreia, în măsura în care calculul indemnizației de încadrare, conform dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 285/2010, duce la un cuantum al acestei indemnizații mai mic față de cel calculat potrivit prevederilor Legii-cadru nr. 330/2009, în condiții identice de vechime în muncă și vechime în funcție, textele criticate creează discriminare între persoanele care au trecut la o tranșă superioară de vechime în cursul anului 2011 și cele care au trecut la o astfel de tranșă anterior intrării în vigoare a Legii nr. 285/2010.

Din aceleași considerente, Curtea a constatat că nu poate fi reținută nici afirmația autorului conform căreia, în prezent, pentru aceeași categorie de salariați, aflați în condiții identice de vechime în muncă și în funcție, sunt aplicate două sisteme de salarizare paralele, fiind încălcate în acest fel prevederile constituționale ale art. 4 referitor la unitatea poporului și egalitatea între cetățeni și dreptul la muncă și protecție socială, statuat la art. 41 din Constituție.

Curtea a apreciat, totodată, că dispozițiile art. 6 din Legea nr. 285/2010 nu contravin nici principiului constituțional al egalității în drepturi prevăzut la art. 16, întrucât acestea se aplică în mod nediscriminatoriu întregului personal plătit din fonduri publice.

Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Andreea Nicolescu în Dosarul nr. 5.591/2/2011, de Roxana-Florentina Derihaci în Dosarul nr. 5.590/2/2011 și de Gabriela Vasilescu în Dosarul nr. 5.862/2/2011, dosare ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 octombrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 901

din 25 octombrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. (1) lit. b)

din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, precum și a legii în ansamblul său

Augustin Zegrean	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Legea nr. 47/1992, potrivit căruia „Curtea Constituțională, legal sesizată, procedează la examinarea constituționalității, nefiind aplicabile dispozițiile Codului de procedură civilă referitoare la suspendarea, întreruperea sau stingerea procesului și nici cele privind recuzarea judecătorilor”.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, arată că tratamentul juridic diferențiat prevăzut de lege este justificat de situațiile reglementate, care sunt obiectiv diferite.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, precum și a legii în ansamblul său, excepție ridicată de Viorica Grigoropol în Dosarul nr. 10.243/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.256D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorul excepției, Viorica Grigoropol, a depus la dosar o cerere prin care solicită suspendarea cauzei până la soluționarea unei plângeri penale care are legătură directă cu cauza în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii de suspendare a cauzei în temeiul art. 55 din Legea nr. 47/1992.

Curtea, deliberând, respinge cererea de suspendare a cauzei formulată de Viorica Grigoropol în temeiul art. 55 din

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 iunie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 10.243/40/2011, **Tribunalul Botoșani — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, precum și a legii în ansamblul său.**

Excepția a fost ridicată de Viorica Grigoropol cu prilejul soluționării unui litigiu de asigurări sociale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat este discriminatoriu, întrucât nu prevede asimilarea ca stagiul de cotizare a perioadei în care a urmat cursurile serale ale învățământului universitar. De asemenea, arată că, în condițiile unui stagiul de cotizare egal, pensiile diferă foarte mult, cu toate

că cetățenii au plătit același procent din salariu, indiferent de mărimea acestuia. Or, întrucât fondul de pensii este un fond mutual, la vechimea egală în muncă pensia ar trebui să fie aceeași. În sfârșit, arată că, dacă pensia s-ar constitui numai din contribuția individuală a cetățeanului pensionat, această contribuție ar trebui să fie moștenită de urmași, dacă persoana nu ajunge la pensie sau încasează pensia o perioadă scurtă de timp.

Tribunalul Botoșani — Secția I civilă consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că perioada când contestatoarea a urmat cursurile serale ale facultății nu este o perioadă necontributivă, aceasta plătiind contribuția de asigurări sociale în raport cu salariul încasat în această perioadă, contribuție luată în calcul la stabilirea stagiului de cotizare realizat.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, sens în care invocă cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 771/2007.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 49 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, precum și a legii în ansamblul său, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, precum și a legii în ansamblul său, excepție ridicată de Viorica Grigoropol în Dosarul nr. 10.243/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 octombrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Art. 49 alin. (1) lit. b) are următoarea redactare: „(1) În sistemul public de pensii se asimilează stagiului de cotizare și perioadele necontributive, denumite în continuare perioade asimilate, în care asiguratul: [...]

b) a urmat cursurile de zi ale învățământului universitar, organizat potrivit legii, pe durata normală a studiilor respective, cu condiția absolvirii acestora cu diplomă.”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că textul de lege criticat contravine art. 16 alin. (1) din Constituție referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prin dispozițiile art. 49 din Legea nr. 263/2010 legiuitorul a asimilat stagiului de cotizare perioade necontributive în care asigurații s-au aflat în situații obiective ce i-au împiedicat să desfășoare o activitate producătoare de venit. Asimilarea nu a fost extinsă decât asupra perioadei studiilor universitare la cursurile de zi, luând în considerare faptul că cei care au absolvit alte forme ale învățământului superior au avut posibilitatea să se încadreze în muncă și să realizeze stagiul de cotizare și în perioada studiilor. Astfel, este evident că cele două categorii de persoane se află în situații obiectiv diferite, față de care instituirea tratamentului juridic diferențiat nu reprezintă nici privilegii și nici discriminări.

De altfel, în același sens s-a pronunțat Curtea și prin Decizia nr. 771 din 18 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 770 din 14 noiembrie 2007.

În ceea ce privește critica de ansamblu a Legii nr. 263/2010, vizând modul de calcul al pensiilor, Curtea constată că, potrivit celor susținute de autorul excepției, un stagiul de cotizare egal ar trebui să determine pensii de un quantum relativ apropiat. Or, această critică omite faptul că, în practică, quantumul pensiei diferă în funcție de veniturile obținute în raport cu care s-a calculat contribuția de asigurări sociale și care diferă de la o persoană la alta.

De asemenea, potrivit celor susținute de autorul excepției, contribuția la fondul de pensii dă naștere unui adevărat drept de proprietate asupra acestui fond, care trebuie transmis moștenitorilor. Curtea Constituțională a arătat, însă prin Decizia nr. 214 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 31 mai 2012, că „sumele plătite cu titlu de contribuție la asigurările sociale nu reprezintă un depozit la termen și, prin urmare, nu pot da naștere vreunui drept de creanță asupra statului sau a fondurilor de asigurări sociale”.

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 967

din 20 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 pct. 1¹ și art. 299 alin. 1¹
din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 pct. 1¹ și art. 299 pct. 1¹ din Codul de procedură civilă, excepție invocată de Asociația de Proprietari Bloc 1, Str. Alunișului nr. 180, sectorul 4 din București, în Dosarul nr. 18.420/4/2010 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.021D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că eliminarea singurei căi de atac împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorii în procesele și cererile privind creanțe având ca obiect sume de bani de până la 2.000 lei inclusiv echivalează cu imposibilitatea exercitării unui control judecătoresc efectiv asupra hotărârilor judecătorești prin care prima instanță soluționează cauza.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia civilă nr. 845R din 26 martie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 18.420/4/2010, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 pct. 1¹ și art. 299 pct. 1¹ din Codul de procedură civilă**, excepție invocată de Asociația de Proprietari Bloc 1, Str. Alunișului nr. 180, sectorul 4 din București, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni privind obligarea la plata unei sume de bani.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că, potrivit teoriei dreptului procesual civil, noțiunea juridică de „hotărâri judecătorești pronunțate în primă și ultimă instanță” se referă la acele hotărâri împotriva cărora se poate exercita doar calea de atac a recursului, nu și apelul. În temeiul dispozițiilor art. 299 alin. 1¹ din Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare, criticat în prezenta cauză, legiuitorul a schimbat sensul acestei noțiuni juridice, prin eliminarea recursului, atunci când acesta constituia singura cale de atac împotriva unei hotărâri judecătorești definitive.

Se mai arată că posibilitatea exercitării recursului nu are semnificația asigurării dublului grad de jurisdicție, având în vedere că recursul nu are caracter devolutiv, nu conduce la o

nouă judecată în fond, ci este o cale de atac care asigură un control de legalitate asupra hotărârii judecătorești atacate. Astfel, în opinia autorului excepției de neconstituționalitate, eliminarea căii de atac a recursului împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate în cererile privind creanțe având ca obiect sume de bani de până la 2.000 de lei inclusiv contravine principiului constituțional al egalității în drepturi, dat fiind faptul că o astfel de hotărâre judecătorească nu poate fi supusă niciunei căi de atac, spre deosebire de un act al unui organism cu activitatea jurisdicțională, care poate fi contestat.

Se mai susține că, în acord cu dispozițiile art. 47 cuprins în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, orice persoană ale cărei drepturi au fost încălcate, fie și printr-o hotărâre judecătorească, trebuie să aibă posibilitatea să solicite reexaminarea cauzei sale sub aspectul legalității.

De asemenea, în opinia autorului excepției, imposibilitatea exercitării căilor ordinare de atac asupra unei hotărâri judecătorești prin care se soluționează cauza echivalează cu încălcarea accesului liber la justiție și a dreptului la un proces echitabil, prin restrângerea incompatibilă cu dispozițiile art. 53 din Legea fundamentală a exercițiului unor drepturi procesuale.

Tribunalul București — Secția a V-a civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate se circumscriu marjei de apreciere a legiuitorului de care acesta dispune în ceea ce privește reglementarea cadrului legal în care pot fi exercitate căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că stabilirea unor căi de atac diferite pentru categorii de litigii distincte nu este de natură să creeze discriminări, soluțiile legislative diferite fiind impuse de necesitatea asigurării celerității în soluționarea cauzelor aflate pe rolul instanțelor de judecată. De asemenea, eliminarea căii de atac a recursului în această materie nu îngrădește accesul liber la justiție al persoanelor interesate și nu contravine dreptului la un proces echitabil sau dreptului la un recurs efectiv la o instanță națională, ci urmărește să contribuie la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, fără a institui restrângeri nejustificate ale exercițiului unor drepturi ori al unor libertăți.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din actul de sesizare, îl reprezintă prevederile art. 1 pct. 11 și art. 299 pct. 11 din Codul de procedură civilă.

Curtea reține că art. 299 din Codul de procedură civilă cuprinde 3 alineate, numerotate 1, 11 și 2, astfel încât, în acord și cu motivarea autorului excepției de neconstituționalitate, urmează să rețină ca obiect al excepției prevederile art. 1 pct. 11 și art. 299 alin. 11 din Codul de procedură civilă, texte de lege introduse prin dispozițiile art. 1 pct. 1 și pct. 28 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010.

Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 1 pct. 11: „*Judecătorii judecă: (...) 11. În primă și ultimă instanță, procesele și cererile privind creanțe având ca obiect plata unei sume de bani de până la 2.000 lei inclusiv;*”;

— Art. 299 alin. 11: „*11: Nu sunt supuse recursului hotărârile pronunțate în cererile prevăzute la art. 1 pct. 11.*”

În opinia autorului excepției, actele normative criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 20 — *Tratatul internațional privind drepturile omului*, art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți* și art. 129 — *Folosirea căilor de atac*.

De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil* și art. 13 — *Dreptul la un recurs efectiv* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și prevederile art. 47 — *Dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil* cuprinse în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este întemeiată și urmează a fi admisă, pentru următoarele considerente:

În ceea ce privește reglementarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că, în conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul are competența exclusivă de a institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalități speciale de exercitare a drepturilor procedurale, semnificația liberului acces la justiție nefiind aceea a accesului, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac (a se vedea, în acest sens, Decizia Plenumului nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, deciziile nr. 66 din 14 aprilie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 377 din 24 decembrie 1997, nr. 622 din 26 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 593 din 28 august 2007, nr. 1.132 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 776 din 19 noiembrie 2008, nr. 590 din 4 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 364 din 3 iunie 2010, sau nr. 1.137 din 13 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 702 din 5 octombrie 2011, nr. 396 din 26 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 31 mai 2012).

De asemenea, în legătură cu dispozițiile art. 129 din Constituție, în jurisprudența Curții Constituționale s-a statuat că Legea fundamentală nu cuprinde dispoziții cu privire la obligativitatea existenței **tuturor** căilor de atac, ci statuează referitor la posibilitatea părților interesate și a Ministerului Public **de a exercita căile de atac, în condițiile legii** (în acest sens sunt deciziile nr. 99 din 23 mai 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 21 august 2000, nr. 16

din 21 ianuarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 20 februarie 2003, nr. 1.046 din 14 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 577 din 19 august 2009, nr. 1.034 din 14 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 763 din 16 noiembrie 2010, sau nr. 1.415 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839 din 28 noiembrie 2011).

Curtea constată însă că, în reglementarea normelor de procedură referitoare la exercitarea căilor de atac, legiuitorul este ținut de respectarea tuturor normelor și principiilor constituționale de referință, iar eventualele limitări aduse condițiilor de exercitare a căilor de atac nu trebuie să aducă atingere dreptului în substanța sa.

Astfel, așa cum s-a reținut prin Decizia nr. 500 din 15 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 18 iulie 2012, statul are obligația de a garanta caracterul efectiv al accesului liber la justiție, astfel încât eliminarea **singurei căi de atac în materie**, și anume a recursului, echivalează cu golirea de conținut a dispozițiilor art. 129 din Constituție, potrivit cărora: „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii.*”

În prezenta cauză, Curtea constată că prin dispozițiile art. 1 pct. 1 și pct. 28 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor a fost eliminată orice cale de atac împotriva hotărârilor pronunțate asupra fondului de către judecătorii, în cauze al căror obiect îl constituie obligarea la plata unei sume de bani de până la 2.000 lei inclusiv, ceea ce echivalează cu imposibilitatea examinării cauzei de către o instanță de control judiciar, la un grad superior de jurisdicție, sub toate aspectele legalității și temeiniciei hotărârii pronunțate de prima instanță.

Curtea constată că pragul valoric de 2.000 lei al obiectului litigiului nu poate constitui un criteriu de natură să justifice instituirea unui tratament juridic diferit în privința exercitării căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate asupra fondului cauzei, pentru aceleași categorii de litigii, și anume cererile privind creanțe având ca obiect plata unei sume de bani. Soluția legislativă criticată creează o situație de inegalitate juridică în cadrul aceleiași categorii de justițiabili, valoarea pecuniară a obiectului pricinii neputând fi considerată un criteriu suficient, de natură să asigure o judecată echitabilă, care să conducă la cercetarea și aprecierea tuturor aspectelor relevante pentru pronunțarea unei soluții definitive și irevocabile.

Astfel, Curtea constată că eliminarea controlului judiciar asupra hotărârii pronunțate de judecătorie, în procesele și cererile privind creanțe având ca obiect sume de bani de până la 2.000 lei inclusiv, aduce atingere principiului constituțional referitor la egalitatea în fața legii, astfel cum este reglementat prin art. 16 din Constituție, golind de conținut dispozițiile art. 129 din Constituție.

În acest context, Curtea apreciază că principiul constituțional al egalității în fața legii, fără privilegii și discriminări, principiu preluat și în legislația infraconstituțională, respectiv art. 7 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, presupune faptul că toate persoanele aflate în aceeași situație juridică au o vocație egală de a fi judecate de aceleași instanțe judecătorești și după aceleași reguli de procedură, incluzând administrarea probelor, asigurarea dreptului la apărare sau la folosirea acelorași căi de atac, fără nicio discriminare pe criterii de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, orientare sexuală, opinie, apartenență politică, avere, origine ori condiție socială sau alte criterii

discriminatorii. Or, în speță, imposibilitatea exercitării oricărei căi de atac de către părțile unui proces, determinată de un criteriu subiectiv, de natură pecuniară, legat de valoarea obiectului cauzei deduse judecării, este de natură să împiedice aplicarea efectivă a principiilor constituționale ale egalității în drepturi, în general, și egalității în fața justiției, în special, cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2) și art. 124 alin. (2) din Legea fundamentală.

De asemenea, Curtea constată, în acord cu jurisprudența sa (a se vedea deciziile nr. 45 din 14 martie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 9 august 2000, sau nr. 84 din 4 mai 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 8 august 2000), că semnificația sintagmei „*în condițiile legii*”, cuprinsă în dispozițiile art. 129 din Constituție, se referă la condițiile procedurale de exercitare a căilor de atac și nu are în vedere imposibilitatea exercitării oricărei căi de atac împotriva hotărârilor judecătorești prin care se soluționează fondul cauzei.

Având în vedere aceste considerente, Curtea constată că sunt încălcate și dispozițiile constituționale cuprinse în art. 53 alin. (2) teza finală, potrivit cărora măsura restrângerii exercițiului unui drept sau al unei libertăți consacrate constituțional trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului ori a libertății, condiții cumulative care, prin prisma argumentației anterior expuse, nu sunt întrunite în privința normelor de procedură criticate în prezenta cauză.

Referitor la invocarea încălcării dispozițiilor art. 13 — *Dreptul la un recurs efectiv* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în jurisprudența sa (spre exemplu, în deciziile nr. 66 din 27 februarie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 169 din 4 aprilie 2001, nr. 485 din 20 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 383 din 10 iunie 2010, nr. 499 din 20 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 387 din 11 iunie 2010, nr. 1.122 din 23 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 4 noiembrie 2010, sau nr. 1.460 din 9 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 33 din 13 ianuarie 2011), Curtea a statuat că această prevedere convențională nu impune un anumit număr al gradelor de

jurisdicție sau un anumit număr al căilor de atac, ci presupune existența posibilității efective de a supune judecării unei instanțe naționale cazul violării unui drept consacrat de Convenție.

Or, în cauză, Curtea nu poate reține încălcarea acestei dispoziții convenționale, analizate prin prisma prevederilor art. 20 din Constituție, câtă vreme textele de lege criticate îndeplinesc această exigență esențială, și anume posibilitatea persoanei de a se adresa unei instanțe de judecată, în examinarea unei plângeri întemeiate pe o dispoziție a Convenției.

În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 47 — *Dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil*, cuprinse în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, Curtea constată că raportarea acestor prevederi cuprinse într-un act având aceeași forță juridică ca și tratatele constitutive ale Uniunii Europene trebuie să se facă la dispozițiile art. 148 din Constituție, iar nu la cele cuprinse în art. 20 din Legea fundamentală, care se referă la tratatele internaționale privind drepturile omului (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 206 din 6 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 254 din 17 aprilie 2012).

Cu privire la această critică de neconstituționalitate sunt incidente considerentele de principiu reținute de Curte prin Decizia nr. 1.479 din 8 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 25 ianuarie 2012, potrivit cărora prevederile Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene sunt aplicabile în controlul de constituționalitate în măsura în care asigură, garantează și dezvoltă prevederile constituționale în materia drepturilor fundamentale, cu alte cuvinte, în măsura în care nivelul lor de protecție este cel puțin la nivelul normelor constituționale în domeniul drepturilor omului.

Or, în condițiile în care prevederile art. 47 din acest act al Uniunii Europene se referă, între altele, și la posibilitatea persoanei de a se adresa unei instanțe de judecată, în examinarea unei plângeri întemeiate pe încălcarea unor drepturi și libertăți garantate de dreptul Uniunii, Curtea constată că, în prezenta cauză, textele de lege criticate nu contravin acestor dispoziții europene, analizate prin prisma dispozițiilor art. 148 din Constituție.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate invocată de Asociația de Proprietari Bloc 1, Str. Alunișului nr. 180, sectorul 4 din București, în Dosarul nr. 18.420/4/2010 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și constată că prevederile art. 1 pct. 11 și art. 299 alin. 11 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Prezenta decizie se comunică celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

DECIZIE

privind regimul de autorizare generală pentru furnizarea rețelelor și a serviciilor de comunicații electronice

În temeiul prevederilor art. 10 alin. (2) pct. 1, art. 11 alin. (1) și art. 12 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 6 alin. (3), art. 7 alin. (4), art. 8, art. 9 alin. (1) lit. b), respectiv ale art. 154 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012,

președintele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații emite prezenta decizie.

CAPITOLUL I

Obiectul deciziei

Art. 1. — (1) Prezenta decizie stabilește procedura de autorizare generală a persoanelor care intenționează să furnizeze rețele sau servicii de comunicații electronice, precum și condițiile în care furnizorii de rețele ori de servicii de comunicații electronice beneficiază de regimul de autorizare generală.

(2) Autorizația generală cuprinde normele juridice specifice, aplicabile activităților de furnizare a rețelelor și a serviciilor de comunicații electronice, și este prevăzută în anexa nr. 1.

CAPITOLUL II

Obligația de a transmite notificarea

Art. 2. — (1) Orice persoană care intenționează să furnizeze rețele publice de comunicații electronice sau servicii de comunicații electronice destinate publicului, denumită în continuare *solicitant*, are obligația să transmită Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, denumită în continuare *ANCOM*, o notificare cu privire la această intenție, în conformitate cu prevederile prezentei decizii, cel mai târziu în ziua începerii activității.

(2) Notificarea se va realiza în mod obligatoriu prin completarea și transmiterea către ANCOM a formularului-tip prevăzut în anexa nr. 2.

(3) Rețelele publice de comunicații electronice și serviciile de comunicații electronice destinate publicului prevăzute la alin. (1) sunt cuprinse cu titlu exemplificativ în Fișa de descriere a rețelelor și serviciilor, prevăzută în anexa nr. 3.

(4) Prezenta decizie nu se aplică prestatorilor de servicii care desfășoară activități de proiectare, execută lucrări de construcție și întreținere a rețelelor de comunicații electronice, precum și lucrări de instalare, întreținere sau conectare a echipamentelor de comunicații electronice.

(5) Prezenta decizie nu se aplică persoanelor care prestează servicii constând exclusiv în furnizarea conținutului informației transmise prin intermediul rețelelor sau serviciilor de comunicații electronice ori prin care se exercită controlul editorial asupra acestui conținut sau care permit stocarea și accesarea ulterioară a conținutului informației transmise.

Art. 3. — (1) Nu au obligația de a transmite notificarea prevăzută la art. 2 alin. (1) persoanele care intenționează să furnizeze rețele de comunicații electronice prin intermediul frecvențelor radio alocate în scopul unor transmisii cu caracter experimental sau ocazional.

(2) Nu au obligația de a transmite notificarea prevăzută la art. 2 alin. (1) persoanele străine cu sediul principal în alte state membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European care intenționează să furnizeze servicii de comunicații electronice mobile la bordul navelor și aeronavelor înmatriculate în aceste state.

(3) Persoanele care, ca urmare a acordurilor internaționale la care România este parte, privind coordonarea destinației anumitor frecvențe radio în scopul asigurării de servicii de comunicații electronice transfrontaliere, pot solicita acordarea dreptului de utilizare a acestor resurse limitate nu au obligația de a transmite notificarea prevăzută la art. 2 alin. (1), în măsura în care nu intenționează să furnizeze în nume și pe seamă proprie servicii de comunicații electronice utilizatorilor finali stabiliți pe teritoriul României.

(4) Persoanelor prevăzute la alin. (1) – (3) li se aplică în mod corespunzător drepturile și obligațiile specifice prevăzute de autorizația generală.

Art. 4. — (1) Persoanele care furnizează exclusiv pentru nevoi proprii rețele sau servicii de comunicații electronice nu au obligația transmiterii notificării prevăzute la art. 2 alin. (1).

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) sunt considerate furnizori de rețele și servicii private de comunicații electronice și dobândesc drepturile și obligațiile specifice prevăzute de autorizația generală de la data începerii furnizării efective a rețelelor și serviciilor private de comunicații electronice.

(3) Prevederile referitoare la suspendarea, încetarea ori retragerea dreptului de a furniza rețele sau servicii de comunicații electronice ori a dreptului de a utiliza frecvențe radio se aplică în mod corespunzător.

CAPITOLUL III

Documentele anexate la formularul-tip al notificării

Art. 5. — (1) Solicitantul va anexa la formularul-tip al notificării următoarele documente, care fac parte integrantă din aceasta:

a) certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerțului al persoanei juridice sau, după caz, al persoanei fizice autorizate, al întreprinderii individuale ori al întreprinderii familiale, în copie, sau în situația persoanei juridice de drept privat fără scop patrimonial certificatul de înregistrare fiscală, în copie, precum și certificatul de înscriere în Registrul asociațiilor și fundațiilor sau în Registrul federațiilor, după caz, în copie;

b) dovada calității de reprezentant al solicitantului a persoanei care semnează formularul-tip al notificării, în copie,

sau actul de identitate al solicitantului persoană fizică autorizată, în copie;

c) fișa de descriere a rețelelor și serviciilor.

(2) În cazul solicitantului persoană străină cu sediul principal în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European, care nu s-a stabilit în România, în locul documentelor prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) se vor anexa documente emise în conformitate cu legislația din statul membru de origine conținând informații echivalente, în copie. Solicitantul poate desemna o adresă de contact pe teritoriul României pentru primirea corespondenței, precum și o persoană împuternicită să angajeze răspunderea acestuia în relația cu ANCOM, situație în care va transmite ANCOM documentele de identificare ale respectivei persoane, în copie.

(3) Solicitantul persoană străină, stabilit în România prin înființarea unei unități fără personalitate juridică, va transmite, în copie, documentele de identificare corespunzătoare societății-mamă, în mod suplimentar față de documentele prevăzute la alin. (1) aferente sediului secundar.

(4) Solicitantul poate indica, în cuprinsul formularului-tip al notificării, data estimativă a începerii furnizării fiecărui tip de rețea sau servicii de comunicații electronice. Data estimativă reprezintă data de la care solicitantul dobândește, cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 7 alin. (1), drepturile și obligațiile prevăzute de regimul de autorizare generală pentru fiecare tip de rețea sau servicii de comunicații electronice.

(5) În cazul în care solicitantul nu a indicat nicio dată estimativă ori a indicat o dată estimativă anterioară datei realizării notificării, acesta dobândește drepturile și obligațiile prevăzute de regimul de autorizare generală pentru tipurile de rețea sau de servicii de comunicații electronice indicate în notificare, de la data realizării notificării în condițiile art. 7.

(6) Toate documentele într-o limbă străină transmise ANCOM de către un solicitant trebuie însoțite de o traducere autorizată în limba română.

CAPITOLUL IV

Completarea fișei de descriere a rețelelor și serviciilor

Art. 6. — Solicitantul are obligația de a completa și de a transmite ANCOM, ca anexă la notificare, secțiunile relevante din fișa de descriere a rețelelor și serviciilor, în funcție de tipurile de rețea sau de servicii de comunicații electronice pe care intenționează să le furnizeze.

CAPITOLUL V

Cerințe privind notificarea

Art. 7. — (1) Notificarea este considerată realizată numai în condițiile în care au fost îndeplinite toate cerințele legale privind transmiterea, forma și conținutul notificării. Până la realizarea notificării solicitantul nu are dreptul de a furniza rețele sau servicii de comunicații electronice.

(2) În cazul neîndeplinirii cerințelor prevăzute la alin. (1), ANCOM, în termen de 7 zile de la data transmiterii notificării, cere în scris solicitantului îndeplinirea acestora.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2), notificarea este considerată realizată la data transmiterii către ANCOM a documentelor care atestă îndeplinirea respectivelor cerințe, prevederile art. 5 alin. (4) și (5) aplicându-se în mod corespunzător.

CAPITOLUL VI

Efectele realizării notificării

Art. 8. — (1) Solicitantul care a realizat notificarea în termenul și în condițiile prevăzute de prezenta decizie este considerat furnizor de rețea sau de servicii de comunicații electronice pentru tipurile de rețea ori de servicii de comunicații electronice indicate în notificare, denumit în continuare *furnizor*, și

dobândește drepturile și obligațiile specifice prevăzute de autorizația generală pentru tipurile de rețea sau de servicii de comunicații electronice indicate în notificare, de la data prevăzută la art. 5 alin. (4) sau (5), după caz.

(2) Obținerea dreptului de a furniza un anumit tip de rețea de comunicații electronice nu conferă dreptul de a furniza un alt tip de rețea de comunicații electronice și nici dreptul de a furniza servicii de comunicații electronice.

(3) Obținerea dreptului de a furniza un anumit tip de serviciu de comunicații electronice nu conferă dreptul de a furniza un alt tip de serviciu de comunicații electronice și nici dreptul de a furniza rețele de comunicații electronice.

(4) Obținerea dreptului de a furniza rețele de comunicații electronice și/sau servicii de comunicații electronice pe baza regimului de autorizare generală nu conferă dreptul de a utiliza frecvențe radio, resurse de numerotație sau resurse tehnice, atunci când acestea sunt necesare pentru furnizarea rețelelor sau serviciilor, decât în condițiile parcurgerii procedurilor de obținere a dreptului de a utiliza astfel de resurse, în conformitate cu legislația specială.

(5) Neînceperea furnizării efective a rețelelor de comunicații electronice sau a serviciilor de comunicații electronice nu amână nașterea drepturilor și obligațiilor prevăzute în autorizația generală.

(6) Drepturile prevăzute de autorizația generală nu pot fi transmise cu titlu particular către terți.

CAPITOLUL VII

Certificatul-tip

Art. 9. — În termen de 7 zile de la data realizării notificării în condițiile prevăzute la art. 7, ANCOM eliberează și transmite solicitantului un certificat-tip care atestă că acesta a realizat notificarea prevăzută de prezenta decizie și că beneficiază, de la data prevăzută, după caz, la art. 5 alin. (4) sau (5), de dreptul de a furniza tipurile de rețea ori de servicii de comunicații electronice indicate în notificare și în care se prezintă condițiile în care solicitantul beneficiază de dreptul de acces pe proprietăți și de dreptul de a negocia acorduri de acces sau de interconectare.

CAPITOLUL VIII

Obligația de comunicare a modificărilor

Art. 10. — (1) Orice modificare a datelor cuprinse în formularul-tip al notificării se comunică ANCOM în termen de 10 zile de la data apariției, respectiv de la data înregistrării la instituțiile abilitate, după caz, prin transmiterea unei informări însoțite, acolo unde este cazul, de actele doveditoare, în copie.

(2) Persoana care s-a stabilit cu orice titlu în România ulterior notificării realizate în condițiile art. 5 alin. (2) are obligația să informeze ANCOM asupra acestui fapt în condițiile alin. (1). Dacă este cazul, ANCOM poate solicita transmiterea unor documente dintre cele indicate la art. 5 alin. (1) aferente sediului secundar.

(3) În cazul în care modificarea privește furnizarea altor tipuri de rețea sau de servicii de comunicații electronice, suplimentare față de cele indicate în notificarea anterioară, ori data estimativă a începerii furnizării, este necesară realizarea unei noi notificări, în condițiile art. 2.

(4) În cazul prevăzut la alin. (3), precum și în cazul în care modificarea privește renunțarea la dreptul de a furniza un anumit tip de rețea sau un anumit tip de serviciu de comunicații electronice, respectiv datele de identificare a solicitantului ori furnizorului, cuprinse în certificatul-tip, ANCOM emite un nou certificat-tip conținând aceste modificări.

(5) Modificarea datelor cuprinse în fișa de descriere a rețelelor și serviciilor se comunică ANCOM în termen de 10 zile de la data apariției, prin transmiterea unei informări.

(6) Persoanele care dobândesc dreptul de a furniza rețele sau servicii de comunicații electronice în calitate de succesori universali ori cu titlu universal ai unui furnizor de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului care își încetează astfel existența, prin fuziune ori prin orice alt mod, au obligația de a transmite ANCOM o informare, în condițiile alin. (1).

CAPITOLUL IX

Încetarea dreptului de a furniza rețele sau servicii de comunicații electronice

Art. 11. — (1) Dreptul de a furniza rețele sau servicii de comunicații electronice, precum și celelalte drepturi și obligații prevăzute în autorizația generală încetează în următoarele cazuri:

- a) la cererea furnizorului;
- b) de la data intrării în faliment în condițiile Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare;
- c) în cazul aplicării sancțiunii retragerii acestui drept;
- d) la data înregistrării hotărârii de dizolvare la registrul comerțului ori a încetării, în orice alt mod, a existenței furnizorului;
- e) dacă în mod repetat nu este posibilă comunicarea documentelor de către ANCOM la adresa indicată de furnizor în notificare. Reprezentantul ANCOM va afișa documentul ce trebuie comunicat, cu excepția actelor administrative fiscale, la adresa indicată de furnizor în notificare, încheind proces-verbal privind imposibilitatea comunicării documentelor respective.

(2) Renunțarea la dreptul de a furniza toate tipurile de rețele ori de servicii de comunicații electronice se realizează prin transmiterea cererii-tip prevăzute în anexa nr. 4.

(3) Cererea prevăzută la alin. (2) își produce efectele de la data transmiterii către ANCOM sau de la o dată ulterioară, prevăzută în cuprinsul acesteia, iar ANCOM va confirma în scris furnizorului încetarea dreptului de a furniza toate tipurile de rețele ori servicii de comunicații electronice.

(4) Încetarea dreptului de a furniza rețele și servicii de comunicații electronice în conformitate cu prevederile alin. (1) lit. e) se dispune prin decizie a președintelui ANCOM, care stabilește și data de la care încetează dreptul. Decizia se publică pe pagina de internet a ANCOM.

(5) Dreptul de a utiliza resursele de numerotație, frecvențele radio și resursele tehnice se stinge la data încetării dreptului de a furniza tipurile de rețele sau de servicii de comunicații electronice pentru care au fost acordate, inclusiv, acolo unde este cazul, în cazul furnizării pentru nevoi proprii de rețele ori servicii de comunicații electronice.

(6) Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. a), furnizorii de rețele sau servicii de comunicații electronice desemnați ca furnizori de serviciu universal nu pot renunța, pe perioada desemnării, la dreptul de a furniza serviciile pentru care au fost desemnați furnizori de serviciu universal.

CAPITOLUL X

Suspendarea dreptului de a furniza rețele sau servicii de comunicații electronice

Art. 12. — (1) Dreptul de a furniza toate sau anumite tipuri de rețele ori de servicii de comunicații electronice se suspendă în următoarele cazuri:

- a) în caz de inactivitate temporară, constatată de către ANCOM, sau la cererea furnizorului însoțită de o copie a documentelor relevante emise de Oficiul Național al Registrului Comerțului ori a hotărârii judecătorești irevocabile, după caz;
- b) în cazul aplicării sancțiunii suspendării acestui drept, prin decizie a președintelui ANCOM, care se comunică furnizorului și se publică pe pagina de internet a ANCOM.

(2) Pe perioada suspendării dreptului de a furniza rețele sau servicii de comunicații electronice potrivit alin. (1) lit. a) se suspendă toate drepturile și obligațiile furnizorului în relația cu ANCOM, precum și cu alte persoane fizice ori juridice, legate de activitatea de furnizare de rețele și servicii de comunicații electronice, cu excepția drepturilor de a utiliza resurse de numerotație, frecvențe radio și resurse tehnice, drepturi care se sting de la data suspendării.

(3) Încetarea inactivității temporare a furnizorului produce renașterea drepturilor și a obligațiilor prevăzute de regimul de autorizare generală, cu excepția drepturilor de utilizare a resurselor de numerotație, frecvențelor radio și a resurselor tehnice, doar în urma transmiterii de către furnizor a unei copii a documentelor relevante emise de Oficiul Național al Registrului Comerțului sau a hotărârii judecătorești irevocabile, după caz, privind reluarea activității furnizorului.

(4) Sancțiunea suspendării dreptului de a furniza rețele sau servicii de comunicații electronice se dispune de către ANCOM pentru o perioadă de cel mult 6 luni.

(5) Pe perioada suspendării dreptului de a furniza rețele sau servicii de comunicații electronice potrivit alin. (1) lit. b), furnizorul de rețele sau de servicii de comunicații electronice are în relația cu ANCOM obligațiile prevăzute de autorizația generală și de alte prevederi legale, legate de activitatea de furnizare de rețele sau de servicii de comunicații electronice.

(6) Încetarea sancțiunii suspendării dreptului de a furniza rețele sau servicii de comunicații electronice produce renașterea drepturilor prevăzute de regimul de autorizare generală. Dacă, după expirarea perioadei de suspendare, furnizorul de rețele sau de servicii de comunicații electronice nu elimină cauzele care au determinat luarea acestei măsuri, ANCOM poate dispune retragerea dreptului de a furniza rețele ori servicii de comunicații electronice.

CAPITOLUL XI

Retragerea dreptului de a furniza rețele sau servicii de comunicații electronice

Art. 13. — (1) Persoanei căreia i s-a aplicat sancțiunea retragerii dreptului de a furniza rețele sau servicii de comunicații electronice i se revocă dreptul de a utiliza frecvențe radio, resurse de numerotație ori alte categorii de resurse tehnice, acolo unde este cazul, și nu mai poate dobândi dreptul de a furniza rețele sau servicii de comunicații electronice pe o perioadă de 3 ani de la retragerea dreptului.

(2) Retragerea dreptului de a furniza rețele sau servicii de comunicații electronice se dispune prin decizie a președintelui ANCOM, în condițiile legii, se comunică furnizorului de rețele sau de servicii de comunicații electronice și se publică pe pagina de internet a ANCOM.

CAPITOLUL XII

Registrul public al furnizorilor de rețele sau de servicii de comunicații electronice

Art. 14. — (1) În scopul realizării unei evidențe oficiale a furnizorilor, ANCOM întocmește și actualizează Registrul public al furnizorilor de rețele sau de servicii de comunicații electronice, disponibil pe pagina de internet a ANCOM.

(2) În registrul prevăzut la alin. (1) sunt înscrise următoarele date privind fiecare furnizor:

- a) datele de identificare;
- b) tipurile de rețele sau de servicii de comunicații electronice pe care are dreptul să le furnizeze;
- c) data nașterii dreptului de a furniza fiecare tip de rețea sau de serviciu de comunicații electronice;
- d) mențiuni privind suspendarea sau încetarea dreptului de a furniza rețele ori servicii de comunicații electronice.

CAPITOLUL XIII

Moduri de transmitere a documentelor

Art. 15. — (1) În cazurile în care prezenta decizie impune solicitantului/furnizorului obligația transmiterii unor documente către ANCOM, ele trebuie să fie ștampilate și semnate de reprezentantul acestuia, iar transmiterea se poate efectua către sediul central din municipiul București sau către structura teritorială a ANCOM în a cărei rază se situează sediul ori domiciliul solicitantului/furnizorului numai în unul dintre următoarele moduri:

a) prin depunere, personal sau de către un reprezentant al solicitantului ori al furnizorului, sub luare de semnătură;
b) printr-un serviciu poștal;
c) ca înscris în formă electronică, căruia i s-a încorporat, atașat sau i s-a asociat logic o semnătură electronică extinsă, bazată pe un certificat calificat nesuspendat ori nerevocat la momentul respectiv și generată cu ajutorul unui dispozitiv securizat de creare a semnăturii electronice.

(2) Este considerată dată a transmiterii, după caz, data înscrierii în registrul general de intrare-ieșire a corespondenței al ANCOM, data confirmării primirii documentelor la sediul central al ANCOM printr-un serviciu poștal cu confirmare de primire sau data confirmării primirii înscrisului în formă electronică.

(3) În cazurile în care prezenta decizie impune solicitantului/furnizorului obligația transmiterii în copie a unor documente către ANCOM, transmiterea acestora se poate efectua către sediul central sau către structura teritorială a ANCOM în a cărei rază teritorială se situează sediul ori domiciliul solicitantului/furnizorului, în modurile prevăzute la alin. (1), ori prin poștă electronică sau fax.

(4) Formularele documentelor prevăzute la art. 2 alin. (2) și (3) și la art. 11 alin. (2) pot fi obținute de la sediul central, de la orice structură teritorială sau de pe pagina de internet a ANCOM.

p. Președintele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații,

Cristin Nicolae Popa

București, 6 decembrie 2012.

Nr. 987.

CAPITOLUL XIV

Dispoziții tranzitorii

Art. 16. — (1) Până la data de 31 decembrie 2013, toți furnizorii care asigură servicii de comunicații electronice ce permit servicii de voce, respectiv servicii de comunicații electronice care permit accesul la servicii de conținut, prin intermediul unor resurse de numerotație acordate prin licență, au obligația de a completa în mod corespunzător și de a transmite fișa de descriere a rețelelor și serviciilor (anexa nr. 3).

(2) Nettransmiterea fișei de descriere a rețelelor și serviciilor (anexa nr. 3) în termenul și în condițiile prevăzute la alin. (1) determină încetarea dreptului de a furniza servicii de comunicații electronice care permit servicii de voce, respectiv a dreptului de a furniza servicii de comunicații electronice care permit accesul la servicii de conținut.

(3) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (1) și (2), notificarea realizată în condițiile Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 338/2010 privind regimul de autorizare generală pentru furnizarea rețelelor și a serviciilor de comunicații electronice își produce în continuare efectele, cu aplicarea drepturilor și obligațiilor prevăzute în cuprinsul prezentei decizii.

CAPITOLUL XV

Dispoziții finale

Art. 17. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 18. — (1) Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la 3 zile de la publicare.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei decizii se abrogă Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 338/2010 privind regimul de autorizare generală pentru furnizarea rețelelor și a serviciilor de comunicații electronice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 347 din 26 mai 2010.

ANEXA Nr. 1

AUTORIZAȚIE GENERALĂ**pentru furnizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice****1. Prevederi generale****1.1. Obiectul autorizației generale**

Prezenta autorizație generală stabilește condițiile în care se poate realiza furnizarea de rețele și servicii de comunicații electronice.

1.2. Definiții

1.2.1. *Rețea privată de comunicații electronice* — rețea de comunicații electronice care îndeplinește cel puțin una dintre următoarele condiții:

a) este furnizată exclusiv pentru nevoile proprii ale furnizorului, respectiv pentru realizarea comunicațiilor exclusiv între prepușii furnizorului;

b) este furnizată exclusiv pentru realizarea comunicațiilor necesare desfășurării activității acestuia, furnizarea rețelei având caracter accesoriu față de respectiva activitate.

1.2.2. *Furnizarea unei rețele de comunicații electronice* — instalarea, operarea, controlul sau punerea la dispoziție a unei rețele de comunicații electronice:

— *instalarea unei rețele de comunicații electronice* — realizarea, în mod direct sau utilizând serviciile unui terț, a unei

rețele de comunicații electronice până în momentul aducerii acesteia în stare de funcționare, în scopul operării, controlului ori punerii la dispoziție a acesteia;

— *operarea unei rețele de comunicații electronice* — configurarea echipamentelor rețelei, precum și monitorizarea funcționării, diagnosticarea și întreținerea unei rețele de comunicații electronice;

— *controlul unei rețele de comunicații electronice* — monitorizarea, supravegherea sau verificarea accesului fizic la rețea și al comunicațiilor în rețea, precum și managementul informațiilor transmise în rețea;

— *punerea la dispoziție a unei rețele de comunicații electronice* — acordarea către un terț a accesului neexclusiv la rețea, în scopul furnizării de servicii de comunicații electronice prin intermediul acesteia.

1.2.3. *Serviciu de comunicații electronice destinat publicului* — un serviciu de comunicații electronice furnizat, de regulă, cu titlu oneros, exclusiv sau în principal, unor terțe persoane.

1.2.4. *Serviciu de linii închiriate* — un serviciu de comunicații electronice destinat publicului, care oferă o capacitate de

transmisie transparentă și permanentă între două puncte ale rețelelor și care nu permite comutarea la cererea utilizatorilor.

1.2.5. În cuprinsul prezentei anexe:

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, va fi denumită *Ordonanța*;

— Legea nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, cu modificările și completările ulterioare, va fi denumită *Legea privind datele personale*.

1.2.6. În cuprinsul prezentei autorizații generale sunt, de asemenea, aplicabile definițiile prevăzute în Ordonanță.

2. Drepturile furnizorului

2.1. Furnizarea rețelelor de comunicații electronice

2.1.1. Furnizorul de rețele publice de comunicații electronice are dreptul să pună rețeaua la dispoziție numai unui terț care are dreptul de a furniza rețele sau servicii de comunicații electronice ori a unui terț autorizat conform legislației din domeniul audiovizualului.

2.1.2. Furnizorul de rețele private de comunicații electronice are dreptul de a se conecta ca utilizator final la o rețea publică de comunicații electronice, printr-o formă de realizare a conectării stabilită de comun acord cu furnizorul rețelei publice de comunicații electronice.

2.2. Furnizarea serviciilor de comunicații electronice

Furnizorul de servicii de comunicații electronice destinate publicului poate utiliza în acest scop o rețea aparținând unui terț furnizor de rețele publice de comunicații electronice, cu acordul acestuia, în cazul în care rețeaua respectivă permite din punct de vedere tehnic furnizarea serviciului de comunicații electronice.

2.3. Dreptul de acces pe proprietăți

Furnizorul de rețele de comunicații electronice poate să instaleze, să întrețină, să înlocuiască ori să mute orice elemente ale rețelei, inclusiv suporturile și celelalte facilități necesare pentru susținerea acestora, precum și punctele terminale utilizate pentru furnizarea de servicii de comunicații electronice pe, deasupra, în sau sub imobile aflate în proprietate publică ori privată, după caz, în conformitate cu prevederile legale care reglementează dreptul de acces pe proprietăți.

2.4. Acces și interconectare

Furnizorul de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului poate negocia și încheia acorduri de acces ori de interconectare în condițiile stabilite de Ordonanță.

2.5. Desemnarea ca furnizor de serviciu universal

Furnizorul de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului are dreptul de a fi desemnat pentru furnizarea unor servicii incluse în sfera serviciului universal pe întregul teritoriu național ori în zone ale acestuia, în condițiile prevederilor cap. VI din Ordonanță.

2.6. Drepturi conexe

2.6.1. Furnizorul de servicii de comunicații electronice destinate publicului are dreptul de a publica registre ale abonaților conținând datele de identificare și numerele de telefon ale acestora, în formă scrisă, electronică sau în orice altă formă, cu respectarea prevederilor cuprinse în Legea privind datele personale.

2.6.2. Furnizorul de servicii de comunicații electronice destinate publicului are dreptul să furnizeze serviciul de informații privind abonații și serviciul de relații cu clienții.

3. Obligațiile furnizorului

3.1. Contribuția pentru susținerea serviciului universal

3.1.1. Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, denumită în continuare ANCOM, poate impune furnizorilor de rețele sau de servicii de comunicații

electronice plata unei contribuții financiare pentru susținerea serviciului universal, în condițiile prevederilor cap. VI din Ordonanță.

3.1.2. Furnizorii de rețele sau servicii de comunicații electronice beneficiază de dreptul de a opta pentru luarea în considerare a cifrei de afaceri ori a veniturilor obținute exclusiv din activități de furnizare de rețele sau servicii de comunicații electronice în vederea determinării existenței obligației de plată a contribuției pentru compensarea costului net al furnizării serviciilor din sfera serviciului universal, precum și a determinării cuantumului acesteia.

3.2. Tariful de monitorizare anual

3.2.1. Furnizorul de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului are obligația de a transmite ANCOM un exemplar al situațiilor financiare anuale ori, după caz, al declarațiilor financiare anuale privind veniturile realizate, în termen de 7 zile de la expirarea termenului legal de depunere a acestora la organele competente la care se înregistrează, potrivit legislației în vigoare.

3.2.2. Furnizorul de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului care înregistrează o cifră de afaceri ce depășește echivalentul în lei a 100.000 de euro are obligația de a plăti către ANCOM un tarif de monitorizare anual, în cuantum și în condițiile prevăzute de Ordonanță.

3.2.3. Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului beneficiază de dreptul de a opta pentru determinarea tarifului de monitorizare anual pe baza cifrei de afaceri ori a veniturilor obținute exclusiv din activități de furnizare de rețele sau de servicii de comunicații electronice.

3.2.4. În vederea determinării obligațiilor financiare către ANCOM, persoanele străine cu sediul principal în statele membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European, care nu s-au stabilit cu titlu secundar în România, au obligația de a ține evidența contabilă separată pentru toate activitățile de producție, comerț ori prestări servicii desfășurate în România, respectiv pentru activitățile de furnizare de rețele sau servicii de comunicații electronice în România, în funcție de baza de calcul pentru care au optat.

3.3. Acces și interconectare

3.3.1. Furnizorul de rețele publice de comunicații electronice are obligația, la cererea unui terț furnizor de rețele publice de comunicații electronice, de a negocia un acord de interconectare cu solicitantul în cauză, în vederea furnizării de servicii de comunicații electronice destinate publicului, inclusiv a serviciilor de comunicații electronice accesibile utilizatorilor prin intermediul unei alte rețele publice de comunicații electronice interconectate cu rețeaua oricăreia dintre părți.

3.3.2. Negocierile prevăzute la pct. 3.3.1 se realizează pe baza principiului bunei-credințe, într-un termen rezonabil, care se apreciază de la caz la caz, părțile fiind ținute să își comunice argumentele propunerilor înaintate, respectiv motivele respingerii propunerilor celeilalte părți. Furnizorii trebuie să depună toate diligențele în vederea încheierii acordului de interconectare, dând dovadă de rezonabilitate, disponibilitate și promptitudine.

3.3.3. Furnizorul de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului are obligația de a respecta toate măsurile luate de ANCOM pentru a încuraja și, acolo unde este cazul, a asigura accesul și interconectarea în condiții adecvate, precum și interoperabilitatea serviciilor, cu respectarea principiilor eficienței economice, promovării concurenței, investițiilor eficiente, inovării și maximizării beneficiului utilizatorului final, în conformitate cu prevederile Ordonanței.

3.3.4. În vederea terminării apelurilor într-o rețea publică de comunicații electronice furnizorul de rețele publice de comunicații electronice are obligația de a încheia acorduri de interconectare, după caz, cu furnizorul rețelei în cauză sau cu furnizorul unei alte rețele publice de comunicații electronice interconectate cu rețeaua furnizorului în cauză, în condițiile stabilite de Ordonanță.

3.3.5. În cazul interconectării rețelelor publice de comunicații electronice, furnizorii acestora au obligația de a transmite, la interfața rețelelor implicate, identitatea liniei apelante, fără a o altera, modifica sau șterge.

3.4. Utilizarea partajată a facilităților

ANCOM poate impune furnizorului de rețele de comunicații electronice obligația de a permite unui terț furnizor de rețele de comunicații electronice să utilizeze suporturile și celelalte facilități destinate susținerii elementelor rețelelor, instalate, construite sau amenajate de furnizor, în vederea instalării, întreținerii, înlocuirii ori mutării oricăror elemente ale rețelei aceluși terț. În cazul în care impune această obligație, ANCOM stabilește și condițiile în care se realizează utilizarea partajată a facilităților.

3.5. Protecția mediului, planurile de urbanism și amenajare a teritoriului

3.5.1. Furnizorul de rețele de comunicații electronice are obligația de a obține toate documentele de autorizare necesare stabilite de legislația din domeniul protecției mediului, calității în construcții, autorizării lucrărilor de construcții, precum și de alte prevederi legale aplicabile. Calitatea de furnizor de rețele de comunicații electronice nu înlocuiește niciunul dintre aceste documente.

3.5.2. Furnizorul de rețele de comunicații electronice are obligația de a solicita ANCOM eliberarea avizului necesar obținerii autorizației de construire a pilonilor și clădirilor care pot afecta funcționarea sistemelor de monitorizare ale ANCOM. Lista localităților în cazul cărora pentru obținerea autorizației de construire a pilonilor și clădirilor este necesar acest aviz se publică pe pagina de internet a ANCOM.

3.5.3. Furnizorul de rețele de comunicații electronice este obligat să respecte, pe întreaga durată de desfășurare a activității sale, planurile de urbanism și de amenajare a teritoriului.

3.6. Prelucrarea datelor cu caracter personal

3.6.1. Furnizorul de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului este obligat să respecte prevederile privind modul de efectuare a prelucrării datelor cu caracter personal legate de furnizarea de servicii de comunicații electronice destinate publicului prin intermediul rețelelor publice de comunicații electronice, inclusiv al rețelelor publice de comunicații electronice care presupun dispozitive de colectare a datelor și de identificare, potrivit Legii privind datele personale.

3.6.2. Furnizorul de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului are obligația de a nu schimba identitatea apelantului, precum și de a nu ascunde și de a nu prezenta utilizatorului apelat identitatea apelantului fără acordul acestuia din urmă.

3.6.3. Furnizorul de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului are obligația de a contribui la identificarea rețelelor de comunicații electronice din care au fost inițiate ori prin intermediul cărora au fost transmise apelurile, precum și la identificarea originii apelului, la solicitarea autorităților competente, în condițiile legii.

3.7. Securitatea și integritatea rețelelor și a serviciilor de comunicații electronice

3.7.1. Furnizorul de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului

are obligația de a lua toate măsurile tehnice și organizatorice adecvate pentru a administra riscurile care pot afecta securitatea rețelelor și serviciilor, astfel încât să asigure un nivel de securitate corespunzător riscului identificat și să prevină ori să minimizeze impactul incidentelor de securitate asupra utilizatorilor și rețelelor interconectate, având în vedere cele mai noi tehnologii și, acolo unde este cazul, de a colabora cu alți furnizori pentru implementarea acestor măsuri.

3.7.2. Furnizorul de rețele publice de comunicații electronice are obligația de a lua toate măsurile necesare pentru a garanta integritatea rețelelor și pentru a asigura continuitatea furnizării serviciilor prin intermediul acestor rețele și, acolo unde este cazul, de a colabora cu alți furnizori pentru implementarea acestor măsuri.

3.7.3. Furnizorul de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului are obligația de a notifica ANCOM, în cel mai scurt timp, cu privire la orice încălcare a securității ori pierdere a integrității care are un impact semnificativ asupra furnizării rețelelor sau serviciilor.

3.7.4. La solicitarea și în modalitatea indicată de ANCOM, furnizorul de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului are obligația de a asigura informarea publicului cu privire la existența unei situații prevăzute la pct. 3.7.3.

3.7.5. Furnizorul de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului are obligația de a lua toate măsurile impuse de ANCOM în vederea asigurării securității și integrității rețelelor și a serviciilor de comunicații electronice, în conformitate cu prevederile cap. IV din Ordonanță.

3.8. Interceptarea comunicațiilor

3.8.1. Furnizorul de rețele sau de servicii de comunicații electronice are obligația de a permite, inclusiv din punct de vedere tehnic, autorităților publice competente să intercepteze comunicațiile efectuate, precum și obligația de a suporta costurile aferente interfeței pentru interceptare, în condițiile legii.

3.8.2. Furnizorul de rețele sau de servicii de comunicații electronice are obligația de a asigura confidențialitatea operațiunilor de interceptare printr-un sistem propriu de măsuri organizatorice, tehnice și procedurale acreditat în condițiile legislației speciale din domeniul protecției informațiilor clasificate.

3.8.3. Furnizorul de rețele sau de servicii de comunicații electronice va pune la dispoziția autorităților publice competente toate datele tehnice referitoare la operațiunile de interceptare, în formatul stabilit de acestea, având în vedere stadiul tehnologic în domeniu.

3.8.4. Furnizorul de rețele sau de servicii de comunicații electronice va pune la dispoziția autorității naționale în materia interceptării comunicațiilor, desemnată potrivit reglementărilor legale în vigoare, serverele de management al interceptării și consolele de administrare și operare pe care le deține, în vederea asigurării funcției de interceptare legală a comunicațiilor.

3.8.5. Furnizorul de rețele sau de servicii de comunicații electronice are obligația de a acorda sprijin tehnic autorității naționale în materia interceptării comunicațiilor, în vederea realizării atribuțiilor ce îi revin în domeniu, și va coopera cu această autoritate pentru punerea în aplicare a criteriilor de securizare și auditare a sistemului național de interceptare a comunicațiilor, elaborate de aceasta.

3.8.6. Furnizorul de rețele sau de servicii de comunicații electronice are obligația de a lua toate măsurile tehnice necesare în vederea punerii de îndată în executare a autorizațiilor sau mandatelor de interceptare a comunicațiilor emise potrivit legii.

3.9. Furnizarea rețelelor și a serviciilor de comunicații electronice în situații deosebite

3.9.1. Pe durata situațiilor generate de producerea unei calamități naturale, a unui dezastru ori a unui sinistru deosebit de grav, furnizorii de rețele de comunicații electronice și furnizorii de servicii de comunicații electronice au obligația de a lua toate măsurile pentru asigurarea integrității rețelelor și a continuității furnizării serviciilor de comunicații electronice, precum și pentru a permite realizarea comunicațiilor dintre autoritățile publice cărora le revine responsabilitatea privind organizarea apărării împotriva dezastrelor, în condițiile legislației aplicabile în domeniu.

3.9.2. Furnizorii de servicii de telefonie destinate publicului prin intermediul rețelelor publice de comunicații electronice fixe și mobile au obligația de a lua toate măsurile necesare pentru a asigura disponibilitatea maximă a acestor servicii, în caz de perturbare gravă a funcționării rețelei sau în caz de forță majoră.

3.9.3. Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice și furnizorii de servicii de telefonie destinate publicului au obligația să asigure primirea și retransmiterea apelurilor de urgență de la orice echipament pe care îl operează, indiferent de tehnologia utilizată, în condițiile privind realizarea comunicațiilor către Sistemul național unic pentru apeluri de urgență, denumit în continuare *SNUAU*, stabilite de ANCOM.

3.9.4. Furnizorii de servicii de telefonie destinate publicului și furnizorii de rețele publice de comunicații electronice au obligația de a lua toate măsurile necesare pentru a asigura în mod neîntrerupt posibilitatea efectuării de apeluri către serviciul de urgență 112.

3.9.5. Furnizorii de servicii de comunicații electronice care asigură originarea de apeluri către cel puțin un număr din Planul național de numerotație și furnizorii de rețele publice de comunicații electronice au obligația de a pune la dispoziția *SNUAU*, în mod gratuit, informații privind localizarea apelantului pentru toate categoriile de apeluri către serviciul de urgență 112, în condițiile stabilite de ANCOM privind realizarea comunicațiilor către *SNUAU*.

3.9.6. Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice și furnizorii de servicii de comunicații electronice care asigură originarea de apeluri către cel puțin un număr din Planul național de numerotație au obligația de a asigura cu prioritate legăturile cu centrele și dispeceratele *SNUAU*, în situații de urgență care afectează ori pot afecta infrastructura sau/și serviciile acestor categorii de furnizori.

3.10. Utilizarea frecvențelor radio

3.10.1. În cazul în care pentru transportul semnalelor prin rețele sunt folosite canale radio, furnizorul de rețele sau de servicii de comunicații electronice are dreptul de a utiliza frecvențele radio supuse regimului de licențiere prevăzut de Ordonanță numai după obținerea licenței de utilizare a frecvențelor radio.

3.10.2. În cazul utilizării frecvențelor radio supuse regimului de licențiere, furnizorul de rețele sau de servicii de comunicații electronice are următoarele obligații:

a) exercitarea drepturilor ce decurg din licență numai în condiții care să asigure utilizarea efectivă, rațională și eficientă a frecvențelor radio alocate/asignate;

b) asigurarea exercitării tuturor drepturilor și respectarea în întregime a obligațiilor impuse prin licența de utilizare a frecvențelor radio, precum și a condițiilor tehnice și/sau operaționale de utilizare a frecvențelor radio impuse de ANCOM, inclusiv cele referitoare la condițiile tehnice prevăzute în specificațiile interfețelor radio reglementate de ANCOM în conformitate cu legislația în vigoare în scopul evitării ori eliminării interferențelor prejudiciabile, sau a oricăror alte cerințe de interes public.

3.10.3. În cazul în care pentru transportul semnalelor prin rețele sunt folosite canale radio în benzi de frecvențe a căror utilizare este supusă doar regimului de autorizare generală, în conformitate cu prevederile Ordonanței, furnizorul de rețele de comunicații electronice are obligația de a utiliza aceste frecvențe radio fără a produce interferențe prejudiciabile asupra altor rețele de comunicații electronice existente și cu respectarea condițiilor tehnice prevăzute în specificațiile interfețelor radio reglementate de ANCOM în conformitate cu legislația în vigoare.

3.10.4. Furnizorii de rețele de comunicații electronice care utilizează frecvențe radio supuse doar regimului de autorizare generală nu beneficiază de protecție radio, indiferent dacă interferențele prejudiciabile sunt produse de utilizatori similari sau de stații de radiocomunicații ce utilizează frecvențe radio pentru care este necesară obținerea unei licențe de utilizare a frecvențelor radio, și, dacă este cazul, vor lua toate măsurile necesare ori impuse de ANCOM în vederea eliminării interferențelor prejudiciabile produse.

3.10.5. În alegerea amplasamentelor stațiilor de radiocomunicații, furnizorul va studia compatibilitatea cu sistemele de radiocomunicații existente în acel amplasament sau într-o vecinătate care ține cont de caracteristicile acestor stații și va adopta acele soluții tehnice care se impun în vederea menținerii stării de compatibilitate existentă. În cazul în care starea de incompatibilitate nu poate fi prevăzută *a priori* și după punerea în funcțiune a unei stații de radiocomunicații se constată perturbarea uneia sau mai multor stații de radiocomunicații existente ori degradarea serviciului furnizat, furnizorul care a provocat incompatibilitatea va suporta costul aferent tuturor măsurilor tehnice care se impun pentru a se reveni la situația inițială.

3.10.6. Furnizorul de rețele ori de servicii de comunicații electronice va lua, dacă este cazul, măsurile necesare, pe propria cheltuială, pentru eliminarea interferențelor prejudiciabile care îi sunt datorate sau care i se pot imputa, incluzând, dar nelimitându-se la reparații, inserția unor filtre suplimentare, corectarea erorilor datorate instalării neadecvate ori defectuoase a rețelei sau operării necorespunzătoare a echipamentelor din cadrul propriei rețele.

3.10.7. În situația incompatibilității stațiilor de radiocomunicații dintr-un amplasament, pentru care fie nu există soluții tehnice care să restabilească situația inițială fără degradarea calității serviciului, fie soluțiile tehnice care se impun au un cost care nu este asumat de către furnizorul care a provocat incompatibilitatea, acestuia din urmă i se va aplica regula „ultimul sosit în amplasament — primul plecat din amplasamentul respectiv”.

3.11. Utilizarea resurselor de numerotație

3.11.1. În cazul în care pentru furnizarea serviciilor de comunicații electronice destinate publicului sunt necesare resurse de numerotație, furnizorul de servicii de comunicații electronice destinate publicului are dreptul de a utiliza aceste resurse numai după obținerea licenței de utilizare a resurselor de numerotație. Furnizorul de rețele publice de comunicații electronice are dreptul de a utiliza doar anumite categorii de resurse de numerotație stabilite de ANCOM și numai în condițiile obținerii unei licențe de utilizare a resurselor de numerotație.

3.11.2. Pentru a obține licența de utilizare a resurselor de numerotație, furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului sau furnizorii de rețele publice de comunicații electronice trebuie să îndeplinească condiții suplimentare, stabilite prin reglementările speciale adoptate de ANCOM.

3.11.3. Furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului și furnizorii de rețele publice de comunicații electronice au obligația de a asigura respectarea condițiilor de utilizare pentru fiecare categorie de resurse de numerotație, în

conformitate cu reglementările emise de ANCOM în domeniul resurselor de numerotație și cu Planul național de numerotație.

3.11.4. Furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului, titulari de licențe de utilizare a resurselor de numerotație, au obligația de a oferi abonaților lor, la cerere, portabilitatea numerelor geografice sau nongeografice, după caz, conform reglementărilor ANCOM privind portabilitatea numerelor. Furnizorul are obligația de a nu schimba, în urma portării, destinația numărului prevăzută în Planul național de numerotație.

3.11.5. La solicitarea ANCOM, furnizorii de rețele publice de comunicații electronice și titularii de licențe de utilizare a resurselor de numerotație au obligația de a bloca, de la caz la caz, accesul utilizatorilor finali la anumite resurse de numerotație, inclusiv la cele folosite pentru furnizarea unor servicii de conținut, în caz de fraudă sau de abuz. În astfel de situații, la solicitarea expresă a ANCOM, furnizorii au obligația de a reține veniturile relevante obținute ca urmare a asigurării serviciilor de interconectare sau a altor servicii, până la momentul clarificării destinației juridice a acestor sume de către autoritățile publice competente în acest sens.

3.12. Protecția consumatorului și calitatea serviciilor

3.12.1. Furnizorul de servicii de comunicații electronice destinate publicului este obligat să respecte în activitatea sa prevederile legislației privind protecția consumatorului, precum și ale legislației speciale privind drepturile utilizatorilor serviciilor de comunicații electronice.

3.12.2. Furnizorul de servicii de comunicații electronice destinate publicului este obligat să încheie contracte cu utilizatorii finali, în scris sau pe suport durabil, vizibil și ușor de citit ori, dacă utilizatorii finali sunt de acord, în formă electronică, sau, după caz, prin mijloace de comunicație la distanță, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege.

3.12.3. Pentru a crește interoperabilitatea serviciilor și pentru a îmbunătăți posibilitățile de alegere pentru utilizatori, ANCOM recomandă furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice să respecte standardele și specificațiile pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice, precum și pentru infrastructura și serviciile asociate, armonizate, stabilite prin decizii ale Comisiei Europene și publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. Lista de standarde și/sau specificații pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice, precum și pentru infrastructură și serviciile asociate se publică și pe pagina de internet a ANCOM.

3.13. Asigurarea accesului nediscriminatoriu

3.13.1. Furnizorul de servicii de comunicații electronice destinate publicului, în cazul în care a lansat o ofertă publică și a stabilit condiții standard de încheiere a contractului de furnizare de servicii de comunicații electronice, are obligația de a asigura în mod nediscriminatoriu accesul utilizatorilor finali la serviciile respective. Furnizorul de servicii de comunicații electronice destinate publicului nu poate refuza accesul utilizatorilor finali la serviciul de comunicații electronice decât din motive obiective, temeinic justificate.

3.13.2. Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice și furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului au obligația să respecte măsurile impuse de ANCOM în scopul asigurării accesului și posibilității utilizatorilor finali cu dizabilități de a beneficia de servicii de comunicații electronice destinate publicului adaptate nevoilor lor și în condiții echivalente celor de care beneficiază ceilalți utilizatori finali.

3.14. Facturarea serviciului

3.14.1. Furnizorul de servicii de comunicații electronice destinate publicului sau de rețele publice de comunicații electronice are obligația de a oferi gratuit fiecărui abonat, pe baza măsurătorilor de trafic efectuate de furnizor cu echipamente proprii, a căror conformitate a fost certificată

potrivit prevederilor legale, o factură nedetaliată care să permită abonatului să verifice corespondența dintre obligația sa de plată și serviciile efectiv furnizate.

3.14.2. Furnizorul de servicii de comunicații electronice destinate publicului are obligația de a elibera facturi detaliate, la cererea oricărui abonat, indiferent de calitatea de persoană fizică sau juridică a abonatului, cu respectarea categoriilor minime de informații stabilite prin reglementările ANCOM privind informarea utilizatorilor finali.

3.15. Obligații de informare a ANCOM

3.15.1. Furnizorul de rețele sau de servicii de comunicații electronice are următoarele obligații de informare a ANCOM:

a) de a transmite ANCOM o copie a contractului privind dreptul de acces pe proprietăți, încheiat cu titularul dreptului de proprietate sau de administrare asupra imobilelor proprietate publică, în termen de 30 de zile de la data încheierii acestui contract; în cazul pronunțării unei hotărâri judecătorești care ține loc de contract, furnizorul va transmite o copie a hotărârii în termen de 30 de zile de la data la care i-a fost comunicată;

b) de a transmite ANCOM o copie de pe fiecare dintre acordurile de acces și de interconectare pe care le-a încheiat, în termen de 10 zile de la data încheierii acestora; de asemenea, furnizorul va transmite ANCOM toate informațiile referitoare la modificarea sau la încetarea acestor acorduri, însoțite de actele doveditoare, după caz, în termen de 10 zile de la data la care a survenit modificarea ori încetarea;

c) de a transmite ANCOM o copie de pe fiecare dintre acordurile de acces la segmentul spațial încheiate cu operatorii sateliților respectivi, în termen de 30 de zile de la încheierea acestora;

d) de a transmite periodic ANCOM datele statistice necesare elaborării de rapoarte, studii, analize și alte asemenea documente în domeniul comunicațiilor electronice, în condițiile stabilite de reglementările în vigoare;

e) de a transmite ANCOM orice informație solicitată, în condițiile legii.

3.15.2. Furnizorul de rețele publice terestre la punct fix sau cu mobilitate limitată, pe suport fizic (perechi metalice torsadate, cablu coaxial, cablu UTP/FTP sau fibră optică), respectiv radioterestru, precum și furnizorul de servicii de comunicații electronice destinate publicului prin intermediul acestora, are obligația de a raporta semestrial, în mod corect și complet, către ANCOM, localitățile în care furnizează în mod efectiv rețele și servicii, astfel:

a) până la data de 10 august, localitățile în care a furnizat efectiv rețele sau servicii în perioada cuprinsă între 1 ianuarie și 30 iunie a anului în curs;

b) până la data de 10 februarie, localitățile în care a furnizat efectiv rețele sau servicii în perioada cuprinsă între 1 iulie și 31 decembrie a anului anterior.

3.15.3. Informațiile prevăzute la pct. 3.15.2 vor fi transmise ANCOM prin completarea tabelului prevăzut în anexa nr. 1 la prezenta autorizație generală, care face parte integrantă din aceasta. La o dată stabilită prin decizie a președintelui ANCOM, transmiterea anexei nr. 1 care face parte integrantă din prezenta autorizație generală se va realiza exclusiv prin intermediul unei aplicații disponibile pe pagina de internet a ANCOM, în modalitatea prevăzută la art. 15 alin. (1) lit. c) din decizie.

3.15.4. Dacă furnizorul de rețele sau de servicii de comunicații electronice consideră că informațiile transmise ANCOM au caracter confidențial, atunci are obligația de a transmite o versiune neconfidențială a acestor informații, atunci când este posibil.

3.15.5. ANCOM poate decide, în urma analizării solicitării prevăzute la pct. 3.15.4, că informațiile transmise nu au caracter confidențial, putându-le pune la dispoziția terților după expirarea

unui termen de 3 zile lucrătoare de la comunicarea către respectivul furnizor a intenției sale și a motivelor ce au stat la baza acesteia, în scopul exercitării atribuțiilor legale.

3.16. **Obligații de informare a publicului**

3.16.1. Furnizorul de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului are obligația de a pune la dispoziția publicului informații transparente, comparabile, adecvate, accesibile și actualizate privind prețurile și tarifele aplicabile, sumele percepute la momentul încetării contractului, dacă este cazul, precum și celelalte condiții privind accesul la serviciile oferite și utilizarea acestora, pentru a asigura posibilitatea utilizatorilor finali de a decide în cunoștință de cauză, în conformitate cu reglementările adoptate de ANCOM.

3.16.2. Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului au obligația să respecte măsurile impuse de ANCOM în vederea informării într-un mod detaliat, într-o formă accesibilă și cu regularitate a abonaților cu dizabilități, cu privire la serviciile ori echipamentele care le sunt destinate.

3.16.3. Furnizorul de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului are obligația de a redacta și prezenta informațiile prevăzute la pct. 3.16.1 într-o manieră care să permită utilizatorilor parcurgerea cu ușurință a acestora. Condițiile sau termenele care afectează anumite oferte vor fi prezentate în același format și cu aceleași caractere grafice utilizate pentru redactarea ofertelor.

3.16.4. Furnizorul de servicii de telefonie destinate publicului are obligația de a informa periodic abonații care utilizează servicii independente de locație cu privire la limitările transmiterii informațiilor de localizare primară către Sistemul național unic pentru apeluri de urgență, în cazul apelurilor de urgență, în condițiile stabilite de ANCOM.

3.16.5. Furnizorul de servicii de comunicații electronice destinate publicului are obligația de a informa abonații despre orice modificare privind accesul la numărul unic pentru apeluri de urgență sau asigurarea informațiilor de localizare a apelantului, în cadrul serviciilor la care aceștia au subscris.

3.17. **Conectare, tranzit și rutare**

3.17.1. Furnizorul de rețele private de comunicații electronice are obligația de a nu-și conecta rețeaua la o altă rețea privată de comunicații electronice, direct sau prin intermediul unei alte rețele private de comunicații electronice.

3.17.2. Furnizorul de rețele private de comunicații electronice are obligația de a nu realiza transportul prin rețea al traficului generat de o rețea publică de comunicații electronice către o altă rețea publică sau privată de comunicații electronice, nici transportul prin rețea al traficului generat de o rețea privată de comunicații electronice către o rețea publică de comunicații electronice.

3.17.3. Furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului care originează apeluri au obligația de a asigura rutarea apelurilor către numerele portate.

3.18. **Obligații specifice**

3.18.1. Furnizorul de rețele sau de servicii de comunicații electronice desemnat ca având putere semnificativă pe piață va avea obligațiile specifice impuse de ANCOM în condițiile prevederilor Ordonanței.

3.18.2. Furnizorul de rețele sau de servicii de comunicații electronice desemnat ca furnizor de serviciu universal va avea obligațiile specifice stabilite de ANCOM în conformitate cu dispozițiile cap. VI din Ordonanță.

3.19. **Condițiile tehnice ale furnizării rețelelor**

3.19.1. În cazul primirii unor solicitări justificate, furnizorul de rețele publice de comunicații electronice are obligația de a comunica persoanelor interesate standardele tehnice, adoptate

la nivelul Uniunii Europene sau de către organismele de standardizare europene ori internaționale, pe care le utilizează pentru operarea rețelelor, și de a comunica toate tipurile de interfețe folosite pentru interconectare sau pentru accesul la rețea al utilizatorilor finali, precum și de a respecta standardele declarate obligatorii conform legii.

3.19.2. Furnizorul de rețele și de servicii de comunicații electronice care utilizează rețeaua de comunicații electronice pentru retransmisia serviciilor de programe audiovizuale și/sau pentru servicii de transmisiuni de date și acces la internet are obligația respectării condițiilor tehnice și de compatibilitate electromagnetice prevăzute în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezenta autorizație generală.

3.19.3. Furnizorul de rețele publice de comunicații electronice are obligația de a asigura condițiile necesare furnizării, prin intermediul rețelei, a serviciilor de comunicații electronice, la standardele de calitate impuse furnizării acelor servicii, în cazul în care aceste activități sunt realizate de către un terț.

3.19.4. Furnizorul de rețele publice de comunicații electronice are obligația de a asigura permanent condițiile tehnice necesare asigurării furnizării accesului nediscriminatoriu al utilizatorilor finali la serviciile de comunicații electronice furnizate prin intermediul rețelei.

3.19.5. Furnizorul de rețele publice de comunicații electronice are obligația de a utiliza pentru interconectarea la nivel național și internațional numai resursele tehnice alocate de ANCOM, în condițiile stabilite prin decizie a președintelui ANCOM.

3.19.6. Furnizorul de rețele publice de comunicații electronice are obligația de a transmite prin intermediul sistemelor de semnalizare dintre rețele, în toate cazurile în care acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic, numărul de la care s-a inițiat apelul.

3.19.7. Furnizorul de rețele de comunicații electronice are obligația de a întocmi, păstra și actualiza anual un dosar tehnic al rețelei, în format electronic sau în format fizic, care va cuprinde, în funcție de tipurile de rețele furnizate, informații privind:

a) arhitectura rețelei, liniile și sistemele de transmisie, sistemele de comutare și sistemele de semnalizare etc.;

b) planurile și dimensionarea rețelelor de transport și acces/distribuție, inclusiv informațiile generale privind rutarea traficului;

c) buletine de măsurători ale nivelurilor de semnal, atenuărilor, ratei erorilor, precum și ale altor parametri tehnici relevanți în propria rețea sau în rețelele terților autorizați, dacă este cazul;

d) modul de realizare a protecției electrice a liniilor de transmisie și a echipamentelor din rețea;

e) descrierea sistemelor de administrare a rețelei, respectiv de măsurare și gestionare a traficului;

f) situația defecțiunilor/deranjamentelor în funcție de cauze (tipuri de deranjamente, tipuri de echipamente care s-au defectat mai des etc.), inclusiv la nivelul rețelei de acces, și statistica rezultată;

g) măsuri referitoare la asigurarea efectuării apelurilor de urgență;

h) măsuri pentru asigurarea furnizării rețelei în condiții deosebite (congestie de trafic, defectarea unor echipamente etc.);

i) măsuri referitoare la asigurarea securității comunicațiilor și protecția vieții private a utilizatorilor;

j) autorizările și avizele necesare construirii rețelei;

k) adresele punctelor de lucru ale furnizorului, precum și numele reprezentanților săi.

LISTA LOCALITĂȚILOR

în care se furnizează efectiv rețele publice terestre la punct fix sau cu mobilitate limitată ori servicii de comunicații electronice destinate publicului prin intermediul acestora*)

Numele/Denumirea furnizorului: .....

Domiciliul/Sediul: .....

Județul ....., orașul/comuna ....., localitatea (sat, oraș, municipiu) .....

Adresa completă: .....

Telefon: .....

Fax: .....

E-mail: .....

Pagina de internet: .....

Semnătura reprezentantului și ștampila furnizorului .....

Județul/Sectorul	Orașul/ Comuna	Localitatea (sat, oraș sau municipiu)	Tip suport acces	A1 Rețele publice terestre la punct fix sau cu mobilitate limitată	B1 Servicii de telefonie destinate publicului	B2 Servicii de linii închiriate	B3 Servicii de transmisiuni de date	B4 Servicii de acces la internet	B5 Retransmisia serviciilor de programe media audiovizuale liniare către utilizatorii finali	B6 Alte servicii de comunicații electronice
Sectorul 1	București	București								
Sectorul 2	București	București								
Sectorul 3	București	București								
Sectorul 4	București	București								
Sectorul 5	București	București								
Sectorul 6	București	București								
Alba										
.....	.....	.....								
Arad										
Argeș										
Bacău										
Bihor										
Bistrița-Năsăud										
Botoșani										
Brașov										
Braïila										
Buzău										

*) La data stabilită prin decizie a președintelui ANCOM se va transmite numai în format electronic.

Condiții tehnice și de compatibilitate electromagnetice impuse rețelelor de comunicații electronice constituite total sau parțial din cablu coaxial, destinate retransmisiei serviciilor de programe audiovizuale și/sau serviciilor de transmisiuni de date și acces la internet

1. Condiții generale de securitate și compatibilitate electromagnetice

1.1. Sistemele de distribuție prin rețele de comunicații electronice trebuie concepute, construite și instalate în conformitate cu prevederile standardelor de securitate și compatibilitate electromagnetice relevante adoptate de către organismul național de standardizare.

1.2. Echipamentele și dispozitivele utilizate pentru recepția, prelucrarea și distribuția semnalelor în sisteme de distribuție prin rețele de comunicații electronice trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 982/2007 privind compatibilitatea electromagnetice.

2. Cerințe de compatibilitate electromagnetice

Nr. crt.	Parametrul	Valoarea
0	1	2
1.	Limitele radiațiilor perturbatoare în gama de frecvențe 5 MHz — 862 MHz	
	5—30 MHz	Maximum 34 — 27 dB ($\mu\text{V}/\text{m}$) ^{1), 2)} 1) Scădere liniară cu logaritmul frecvenței 2) Bandă de măsură 9 kHz
	30—862 MHz	Maximum 27 dB ($\mu\text{V}/\text{m}$) ¹⁾ 1) Bandă de măsură 120 kHz
	Notă: Valorile sunt măsurate la 3 m de sursă. Când sistemul produce perturbații altor sisteme de radiocomunicații autorizate, furnizorul de rețele de comunicații electronice are obligația de a reduce nivelul perturbatorului până la dispariția perturbației.	
2.	Limitele tensiunilor perturbatoare injectate de echipament în rețeaua de alimentare cu energie electrică în gama de frecvențe 150 kHz — 30 MHz	
	150 kHz — 500 kHz	cvasivârf: 66—56 dB (μV) ¹⁾ valoarea medie: 56—46 dB (μV) ¹⁾ 1) Scădere liniară cu logaritmul frecvenței
	500 kHz — 5 MHz	cvasivârf: 56 dB (μV) valoarea medie: 46 dB (μV)
	5 MHz — 30 MHz	cvasivârf: 60 dB (μV) valoarea medie: 50 dB (μV)

3. Cerințe tehnice pentru retransmisia serviciilor de programe de radiodifuziune FM pe segmentele/tronsoanele de cablu coaxial

Nr. crt.	Parametrul	Valoarea			
0	1	2			
1.	Spectrul utilizabil pentru transmisiuni de radiodifuziune cu modulație în frecvență	87,5 — 108 MHz			
2.	Nivelul maxim al semnalului în rețea	110 dB (μV)			
3.	Toleranța frecvenței purtătoarelor de semnal în raport cu frecvența nominală la priza de utilizator și la echipamentele de emisie din capul de rețea pentru transmisiile de radiodifuziune sonoră MF	Max. 12 kHz			
4.	Nivelurile purtătoarelor de semnal pentru transmisiile de radiodifuziune sonoră la priza de utilizator	Mono — min. 40 dB μV ; max. 70 dB μV			
		Stereo — min. 50 dB μV ; max. 70 dB μV			
5.	Raportul minim purtătoare pe zgomot la priza de utilizator pentru transmisiile de radiodifuziune sonoră	Standard	Modulație	C/N dB	Bandă echivalentă de zgomot MHz
		Mono	FM	38	0,2
		Stereo	FM	48	0,2

4. Cerințe tehnice pentru retransmisia serviciilor de programe de televiziune analogică pe segmentele/tronsoanele de cablu coaxial

Nr. crt.	Parametrul	Valoarea					
0	1	2					
1.	Spectrul și sistemul de televiziune utilizabile <u>Note:</u> 1. Nu se admite utilizarea intercalată a normelor D și B în cadrul fiecărei subbenzi A, B, C și D. 2. Se admite utilizarea ecartului de frecvență imagine-sunet de 6,5 MHz în canalele de 8 MHz în cazul retransmisiei prin conversie din FIF norma D. 3. Se admite utilizarea ecartului de frecvență imagine-sunet de 5,5 MHz în canalele de 8 MHz în cazul retransmisiei prin conversie din UIF norma G.	FIF					
		Norma D Canale de 8 MHz			Norma B Canale de 7 MHz		
		A	1	48.5—56.5 MHz			
			2	58—66 MHz		2	47—54 MHz
			3	76—84 MHz		3	54—61 MHz
			4	84—92 MHz		4	61—68 MHz
			5	92—100 MHz			
		B	S1—S9	102—174 MHz		S1—S10	104—174 MHz
		C	6—12	174—230 MHz		5—12	174—230 MHz
		D	S10—S18	230—302 MHz		S11—S20	230—300 MHz
		UIF Norma G Canale de 8 MHz					
S21—S33			302—406 MHz				
S36—S38			422—446 MHz				
S41			462—470 MHz				
21—69			470—862 MHz				
2.	Nivelul maxim al semnalului în rețea	110 dB (μV)					
3.	Toleranța frecvenței purtătoarelor distribuite (sunet și imagine) în raport cu frecvența nominală la priza de utilizator și la echipamentele de emisie din capul de rețea pentru transmisii de televiziune	Max. 75 kHz					
4.	Nivelurile purtătoarelor video pentru transmisii de televiziune la priza de utilizator	Standard	Modulație	Banda de frecvențe	Nivel minim dBμV	Nivel maxim dBμV	
		PAL/SECAM	AM-VSB	FIF/UIF	60 ^{a)}	80 ^{b)}	
^{a)} 57 dBμV pentru sisteme care utilizează canale de 8 MHz ^{b)} 77 dBμV pentru sisteme care utilizează mai mult de 20 de canale							
5.	Diferența maximă de nivel între nivelurile purtătoarelor video la priza de utilizator	Standard	Modulație	Banda de frecvențe	Diferența maximă de nivel dB		
		PAL/SECAM	AM-VSB	47 MHz—862 MHz	12		
		PAL/SECAM	AM-VSB	În orice bandă de 60 MHz din FIF	6		
		PAL/SECAM	AM-VSB	Canale adiacente	3		
	Diferența de nivel între purtătoare de imagine și		— prima purtătoare de sunet 7—16 dB — a doua purtătoare de sunet 17—23 dB				
6.	Raportul minim purtătoare pe zgomot la priza de utilizator pentru transmisii de televiziune	Standard	Modulație	C/N dB	Banda echivalentă de zgomot MHz		
		B, G	AM-VSB	44	4,75		
		D, K	AM-VSB	44	4,75		
7.	Zgomot pe purtătoare determinat de alimentare (50 Hz și armonici sub 1 kHz) Se exprimă prin diferența de nivel dintre nivelul purtătoarei de imagine și valoarea vârf-vârf a tensiunii de zgomot de rețea.	Min. 46 dB					

5. Cerințe tehnice pentru retransmisia serviciilor de programe de televiziune digitală pe segmentele/tronsoanele de cablu coaxial

Nr. crt.	Parametrul	Valoarea				
0	1	2				
1.	Spectrul și sistemul de televiziune utilizabile <u>Notă:</u> Pentru distribuția semnalelor de televiziune digitală se admite utilizarea canalelor de 6 MHz, 7 MHz și 8 MHz.	Spectrul de televiziune care poate fi utilizat pentru televiziune digitală este același ca și pentru televiziune analogică (vezi parametrul 1 din tabelul de la pct. 4).				
2.	Nivelul maxim al semnalului în rețea	110 dB (μV)				
3.	Diferența maximă de nivel între purtătoarele la priza de utilizator	Standard	Modulație	Banda de frecvențe	Diferența maximă de nivel (dB)	
		DVB-C	64QAM	47 MHz-862 MHz	12	
		DVB-C	64QAM	Canale adiacente	3	
		DVB-C	64QAM	Canal adiacent AM-VSB	10	
		DVB-C	256QAM	47 MHz-862 MHz	12	
		DVB-C	256QAM	Canale adiacente	3	
		DVB-C	256QAM	Canal adiacent AM-VSB	6	
Nivelul semnalului QAM trebuie să fie inferior nivelului semnalului AM adiacent.						
4.	Raportul minim purtătoare pe zgomot la priza de utilizator pentru transmisii de televiziune	Standard	Modulație	C/N dB	Banda echivalentă de zgomot MHz	
		DVB-C	16QAM	20 ^{b)}	Independent de bandă	
		DVB-C	64QAM	26 ^{b)}	Independent de bandă	
		DVB-C	256QAM	32 ^{b)}	Independent de bandă	
^{b)} Aceste valori iau în calcul transmisia simultană de canale analogice și digitale. Aceste valori presupun că zgomotul de intermodulație nu este prezent sau poate fi neglijat și BER determinat înaintea decodului Reed Solomon este mai bună de 10 ⁻⁴ .						
5.	Nivelurile purtătoarelor de semnal pentru transmisii de televiziune la priza de utilizator	Standard	Modulație	Banda de frecvențe	Nivel minim dBμV	Nivel maxim dBμV
		DVB-C	16QAM	FIF/UIF	41	61
		DVB-C	64QAM	FIF/UIF	47	67
		DVB-C	256QAM	FIF/UIF	54	74
6.	Rata erorii de bit (BER) și Rata erorilor de modulație (MER) a canalelor de televiziune digitală la priza de utilizator	Standard	Modulație	BER	MER dB	
		DVB-C	16QAM	≤ 10 ⁻⁴	20	
		DVB-C	64QAM	≤ 10 ⁻⁴	26	
		DVB-C	256QAM	≤ 10 ⁻⁴	32	

6. Cerințe tehnice pentru serviciile de transmisiuni de date și acces la internet pe segmentele/tronsoanele de cablu coaxial

Nr. crt.	Parametrul	Valoarea	
0	1	2	
1.	Nivelul semnalului pentru transmisii de date la intrarea interfeței de rețea	42—75 dB (μV)	
2.	Banda permisă pentru calea de întoarcere a semnalului pentru transmisii de date	5—65 MHz ¹⁾ ¹⁾ Recomandat, dar nu obligatoriu. În cazul utilizării altei benzi decât a celei recomandate, se va respecta spectrul utilizabil pentru transmisii de date pe calea directă.	
3.	Banda permisă pentru calea directă a semnalului pentru transmisii de date (transmisii în afara benzii)	108—406 MHz ± 30 kHz 422—446 MHz ± 30 kHz 462—862 MHz ± 30 kHz	

Note generale:

1. Se va evita utilizarea în sistemele de distribuție prin cablu a canalelor/frecvențelor care se suprapun total sau parțial peste cele care deservesc zona terestră.

2. Valorile pentru nivelele de semnal în dB (μV) prezentate în tabelele de mai sus sunt valabile pentru o impedanță de măsură de 75 ohmi.

NOTIFICARE
privind furnizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice

I. Date necesare identificării solicitantului și comunicării eficiente cu acesta*

Denumirea/Numele solicitantului**:		
Sediul/Domiciliul solicitantului - adresă și date de contact:		
Județul/Sectorul**	Orășul/Comuna**	
Satul** (dacă este cazul)		
Adresa completă**		
Telefon**	Fax	E-mail
Pagină de internet		
Solicitantul este înregistrat în registrul comerțului:		
Județul/Sectorul	Codul unic de înregistrare**	
Contul bancar		
Reprezentantul solicitantului - date de identificare și date de contact:		
Nume**	Prenume**	
Codul numeric personal**		
Județul/Sectorul	Orășul/Comuna	
Satul		
Adresa completă		
Telefon	Fax	E-mail
Adresa de corespondență a solicitantului:		
Județul/Sectorul	Orășul/Comuna	
Satul		
Adresa completă		
Telefon	Fax	E-mail
Persoana de contact a solicitantului:		
Nume	Prenume	
Telefon	Fax	E-mail

* În cazul solicitanților persoane străine cu sediul principal în statele membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European, care nu s-au stabilit în România, se vor prezenta informațiile de identificare echivalente.

** Completarea acestor câmpuri este obligatorie.

1) Punctul I din anexa nr. 2 este reprodus în facsimil.

II. Tipurile de rețele sau de servicii de comunicații electronice pe care solicitantul intenționează să le furnizeze și data estimativă a începerii activității (data la care se va naște dreptul de a furniza tipurile de rețele sau de servicii respective)

Tipurile de rețele sau de servicii de comunicații electronice pe care solicitantul intenționează să le furnizeze		Data estimativă (z.z. l.l. a.a.a.a.)
A. Rețele publice de comunicații electronice	☐ A1 Rețele publice terestre cu acces la punct fix sau cu mobilitate limitată	
	☐ A2 Rețele radio mobile celulare publice	
	☐ A3 Rețele radio mobile de acces public	
	☐ A4 Rețele publice cu acces prin satelit	
B. Servicii de comunicații electronice destinate publicului	☐ B1 Servicii de telefonie destinate publicului	
	☐ B2 Servicii de linii închiriate	
	☐ B3 Servicii de transmisiuni de date	
	☐ B4 Servicii de acces la internet	
	☐ B5 Retransmisia serviciilor de programe media audiovizuale liniare către utilizatorii finali	
	☐ B6 Alte servicii de comunicații electronice	

III. Solicitantul anexează următoarele documente care fac parte integrantă din notificare:

- certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerțului al persoanei juridice sau, după caz, al persoanei fizice autorizate, al întreprinderii individuale ori al întreprinderii familiale, în copie*;
- certificatul de înregistrare fiscală, în copie, precum și certificatul de înscriere în Registrul asociațiilor și fundațiilor sau în Registrul federațiilor, în cazul persoanei juridice de drept privat fără scop patrimonial, în copie*;
- suplimentar, dacă este cazul, documente emise în conformitate cu legislația din statul de origine conținând informații echivalente pentru identificarea corespunzătoare a societății-mamă, în copie;
- dovada calității de reprezentant al solicitantului a persoanei care semnează formularul-tip al notificării, în copie, sau actul de identitate al solicitantului persoană fizică autorizată, în copie*;
- numai dacă este cazul, desemnarea adresei de contact de pe teritoriul României pentru primirea corespondenței în relația cu ANCOM;
- numai dacă este cazul, desemnarea unei persoane împuternicite să angajeze răspunderea solicitantului în relația cu ANCOM, precum și actul de identitate sau certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerțului al persoanei juridice ori, după caz, al persoanei fizice autorizate, al întreprinderii individuale sau al întreprinderii familiale, împuternicite să angajeze răspunderea solicitantului în relația cu ANCOM, ori documente emise în conformitate cu legislația din statul de origine conținând informații echivalente, în copie;
- fișa de descriere a rețelelor și serviciilor.

IV. Solicitantul își exprimă acordul pentru publicarea adresei de contact în Registrul public al furnizorilor de rețele sau de servicii de comunicații electronice:

- Da

Semnătura reprezentantului și ștampila solicitantului

.....

* În cazul solicitanților persoane străine cu sediul principal în statele membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European, care nu s-au stabilit în România, se vor anexa documente emise în conformitate cu legislația din statul membru de origine conținând informații echivalente, în copie.

Fișă de descriere a rețelelor și serviciilor

Numele/Denumirea: .....
 Domiciliul/Sediul: Județul ....., orașul/comuna .....
 Localitatea (sat, oraș sau municipiu): .....
 Adresa completă: .....
 Telefon: .....
 Fax: .....
 E-mail: .....
 Pagina de internet: .....

Semnătura reprezentantului și ștampila
 .....

A. Rețele publice de comunicații electronice

A1 ☐ Rețele publice terestre cu acces la punct fix sau cu mobilitate limitată	Destinație:	☐ Retransmisia serviciilor de programe media audiovizuale	☐ tip CATV, DVB-C/Mx, IPTV etc. ☐ T-DAB/DVB-T
		☐ Transportul terestru de programe media audiovizuale	
		☐ Servicii de telefonie la puncte fixe sau alte servicii de comunicații electronice care permit servicii de voce	☐ DECT
		☐ Servicii de linii închiriate	
		☐ Servicii de acces la internet	☐ WiMAX ☐ FTTx ☐ Wi-Fi
☐ Servicii transmisiuni de date			

A2 ☐ Rețele radio mobile celulare publice	Generații:	☐ GSM ☐ CDMA ☐ IMT 2000/UMTS ☐ IMT Advanced ☐ Altele: .....
--	------------	--

A3 ☐ Rețele radio mobile de acces public (PAMR)	Generații/Destinație:	☐ analogice (de exemplu: prin repetoare convenționale sau prin sisteme radio-trunking analogice)
		☐ digitale (de exemplu: sisteme tip TETRA)
		☐ de mesagerie radio (de exemplu: radio-paging)

A4 ☐ Rețele publice cu acces prin satelit	Destinație:	☐ Retransmisia serviciilor de programe media audiovizuale	☐ DTH ☐ S-DAB/DVB-S
		☐ Închiriere de segment spațial	
		☐ Servicii de telefonie la puncte fixe sau alte servicii de comunicații electronice care permit servicii de voce	☐ la punct fix ☐ mobil (S-PCS)
		☐ Servicii de transmisiuni de date	☐ la punct fix ☐ mobil (S-PCS)
☐ Servicii de acces la internet		☐ la punct fix ☐ mobil (S-PCS)	

B. Servicii de comunicații electronice destinate publicului**B1. Servicii de telefonie destinate publicului**

B1.1 ☐ Servicii de telefonie furnizate prin intermediul unor rețele publice fixe sau cu mobilitate limitată	Modalitatea de accesare a serviciului:	☐ Posturi telefonice de abonat ☐ Telefoane publice cu plată	
B1.2 ☐ Servicii de telefonie furnizate prin intermediul unor rețele publice mobile terestre	Modalitatea de furnizare a serviciului:	☐ Prin rețele proprii ☐ MVNO	
B1.3 ☐ Servicii de telefonie furnizate prin intermediul unor rețele publice cu transmisie prin satelit	Modalitatea de accesare a serviciului	☐ Terminale de abonat ☐ Telefoane publice cu plată	
B1.4 ☐ Servicii de transport apeluri	Tipuri de servicii de transport apeluri:	☐ Tranzit trafic național	
		☐ Tranzit trafic internațional	☐ de intrare ☐ de ieșire
		☐ Transportul apelurilor către rețelele de destinație	☐ cu selectare ☐ cu preselecție

B2. Servicii de linii închiriate

B2 ☐ Servicii de linii închiriate	Tipul conexiunilor de acces:	☐ Analogic ☐ Digital
--	------------------------------	---

B3. Servicii de transmisiuni de date

B3 ☐ Servicii de transmisiuni de date (inclusiv VPN)	Tipuri de acces:	☐ La puncte fixe ☐ Cu mobilitate limitată ☐ SMS (numai în cazul rețelelor celulare) ☐ Mobil (inclusiv MVNO)
---	------------------	--

B4. Servicii de acces la internet

B4 ☐ Servicii de acces la internet	☐ Broadband (≥ 144 kbit/s)	
	Modalități de conectare a utilizatorilor	☐ Dial-up (numai pentru bucla locală) ☐ Conexiuni permanente la punct fix ☐ Conexiuni radio mobile (inclusiv MVNO)

B5. Retransmisia serviciilor de programe media audiovizuale liniare către utilizatorii finali

B5 ☐ Retransmisia serviciilor de programe media audiovizuale liniare	Rețelele prin care vor fi furnizate serviciile:	☐ Cu acces fix prin satelit (tip DTH) ☐ Cu acces mobil prin satelit (tip S-DAB/DVB-S) ☐ Terestre cu acces la punct fix tip CATV, DVB-C/Mx, IPTV etc. ☐ Terestre dedicate tip T-DAB/DVB-T ☐ Radio Celulare Publice (tip Mobile TV)
---	---	--

B6. Alte servicii de comunicații electronice

B6.1 ☐ Servicii de radiocomunicații mobile profesionale	Tipuri de servicii:	☐ Comunicații voce ☐ Mesagerie radio ☐ Transmisii de date, telex ☐ Localizare, poziționare
	Utilizări:	☐ Acces public terestru (PAMR) ☐ Altele: .....
B6.2 ☐ Alte tipuri de servicii	☐ Servicii de comunicații electronice care permit servicii de voce	
	☐ Servicii de comunicații electronice care permit accesul la servicii de conținut	
	☐ Alte tipuri de servicii decât cele de mai sus	Descriere/ Alte informații relevante

Către

Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații

C E R E R E**de renunțare la dreptul de a furniza rețele publice de comunicații electronice
ori servicii de comunicații electronice destinate publicului**

Furnizorul ....., cu sediul/domiciliul în localitatea .....,
str. .... nr. ...., bl. ...., sc. ...., et. ...., ap. ....,
orașul/comuna ....., județul/sectorul ....., codul fiscal/
codul unic de înregistrare ....., reprezentat de .....,
domiciliat în localitatea ....., str. .... nr. ....,
bl. ...., sc. ...., et. ...., ap. ...., orașul/comuna ....., județul/sectorul .....,
posesor al actului de identitate seria ..... nr. ...., cod numeric personal .....,
renunță, începând cu data de ..... la dreptul de a furniza toate tipurile de rețele publice
de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului menționate
în Certificatul-tip nr. ....

Mențiuni (dacă este cazul): .....

Am luat la cunoștință faptul că, în situația în care pentru anul în curs se datorează tarif de monitorizare, netransmiterea în termen de 15 zile de la data încetării calității de furnizor a documentelor prevăzute la art. 126 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, are ca efect determinarea obligației de plată prin luarea în considerare a ultimei cifre de afaceri cunoscute de către ANCOM, multiplicată cu 1/12 și cu numărul lunilor din anul în care am avut această calitate fără a se fi stabilit tariful de monitorizare, exclusiv luna în care calitatea a încetat, și a ultimului procent din cifra de afaceri stabilit de ANCOM în vederea calculării tarifului de monitorizare anterior încetării calității.

Semnătura reprezentantului și ștampila furnizorului

.....

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 602168